

รายงานการประชุมสภาว้่างรัฐธรรมนุญ
(ทำหน้าท่นคตบญญุต)

คร้งที่ ๑๐๓

วันศุกรที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๔
ณ พระที่นั่งอนนคตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาว้่างรัฐธรรมนุญ: น.ม.ม.
วันนตมาชกัมาว้วมการประชุม ๑๒๘
คน ครบของค้ประชุมแล้ว ข่าพเจ้าระไค
ค้าเนนการประชุมค้อไป
ระเบยวาระที่ ๑ เรื่องที่ประ-
ธานสภาว้่างรัฐธรรมนุญ สำหรับวัน
ระเบยวาระที่ ๒ ร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพมเติมประมวลรัษฎการ
(ฉบับท..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมา-
ธิการว้สามัญพิจารณาสร้งแล้ว เป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๗๙/๒๕๐๔

สภาว้่างรัฐธรรมนุญ

๑๘ สิงหาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพมเติมประมวลรัษฎการ (ฉบับท..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาว้่างรัฐธรรมนุญ
ส่งทส่งมาท้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพมเติมประมวลรัษฎการ (ฉบับท..) พ.ศ. พร้อมท้วยขนทกการประชุมของคณะกรรมาธิการ ๑๔๓

ตามทที่ประชุมสภาว้่างรัฐธรรมนุญ ในฐานะเป็นรัฐสภาท้าหน้าท่นคตบญญุต ไค
ลงมค้ด้วยทกการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพมเติมประมวลรัษฎการ (ฉบับท..) (ฉบับท..)

พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญชนคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายบุญมา วงศ์สุวรรณ
๒. นายมนูญ ขวัญดี
๓. นายเล่ง ศรีสวัสดิ์
๔. นายธีร ปากีส
๕. นายสุนทร หงส์दारมภ์
๖. นายเสริม วินิจฉัยกุล
๗. พลโท ไสว ทวงมณี
๘. นายพิชญ์ สุตะบุตร
๙. พระยาอรุณการยนิพนธ์
๑๐. พลโท อัมพร จันทกานนท์
๑๑. นายชัชวาลย์ สันติสาร

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกเขาเขาเป็นประธานกรรมการ และ นายพิชญ์ สุตะบุตร เป็นเลขานุการกรรมการ

ยคน คณะกรรมการได้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตราพระราชบัญญัติให้ใช้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุนทร หงส์दारมภ์

(นายสุนทร หงส์दारมภ์)

ประธานกรรมการวิสามัญ

LIRT

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ตามที่ประชุมสภาพระราชบัญญัติในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าทันทบัญญัติ
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นต้น) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา ขัน ใ้ทำเนนการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาข้างต่อไปน

- ๑. คณะกรรมาธิการ ไ้เลือก นายสุนทร หงส์ลดารมภ์ เป็นประธาน
กรรมาธิการ และ นายธีรวิญ สุตะบุตร เป็นเลขาธิการกรรมาธิการ
- ๒. ผู้กคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ข้แทนค้ำ นายสนน โกตุทติ
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้บัญญัติ ๕ คนคือ ๑. นายจำลอง
หะรินสุต ๒. พลตรี พร พิศกันถ ๓. หลวงประกฤษณนตสาร ๔. พลเรือตรี
สนิท โยษะกฤษณะ ๕. นายยรรเจิก ชลวิจารย์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาข้างต่อไปน

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	”	”
มาตรา ๑	”	”
มาตรา ๒	”	”
มาตรา ๓	”	”
มาตรา ๔	”	”
มาตรา ๕	”	”
มาตรา ๖	”	”
มาตรา ๗	”	”

มาตรา ๘	ไม่มีผลแปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙	มีผลแปรญัตติ	”
มาตรา ๑๐	ไม่มีผลแปรญัตติ	”
มาตรา ๑๑	”	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	”	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	”	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	มีผลแปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ ทวิ	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	”
มาตรา ๑๔ ทริ	”	”
มาตรา ๑๕	ไม่มีผลแปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	”	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

มาตรา ๘ นายจำลอง หะรินสีต. พลตรี พร พิศกนถ. หลวงประกอบ-
 นิตสารและพลเรือตรี สนิท โปษะภฤชณะ ขอแปรญัตติข้อความว่า
 “วิชาชีพอิสระ” ในบทวิเคราะห์ที่พาดคำว่า “การค้า” ใน
 มาตรา ๗๗ และในบัญชีตราภาษีการค้าประเภทการค้าที่ ๑๕
 ออก

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน
 นายบรรเจ็ด ชลวิจารณ์และหลวงประกอบนิตสาร ขอแปรญัตติ
 แก้ไขมาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๘ วรรค
 กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔ นายบรรเจ็ด ชลวิจารณ์และหลวงประกอบนิตสาร ขอแปรญัตติไว้
 กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. โทเส้นร่างพระราชบัญญัติตามที่โครงการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกัน
แนบมาแล้ว.

(ลงชื่อ) **หริญ สุตะบุตร**

(**นายหริญ สุตะบุตร**)

เลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เห็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้
ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับตั้ง

LIRT

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือกรณีพิเศษที่สมควรจะ
ภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกับวรรคก่อน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) และ (๑๕) ของมาตรา ๔๒ แห่ง
ประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับ

“(๘) กอปรเบี้ยปรับของรัฐชาติ . กอกเบี้ยเงินสะสมของรัฐชาติ
หรือกอกเบี้ยเงินฝากจากธนาคาร (ออมเงินของรัฐชาติหรือกอกเบี้ยเงินฝากจาก
ธนาคารพาณิชย์) ในราชอาณาจักร

(๑๕) เงินได้ของชาวต่างชาติจากการขายทรัพย์สินเกิดจากสิทธิรรมทคนและหรือ
ครอบครัวไว้ทำเอง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อเกิดตามมาตรา
๔๒ ทวิถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เพื่อย่นการบรรเทาภาระภาษี ให้ยกลดหย่อนได้ก
ดังต่อไปนี้

(๑) ลดหย่อนให้สำหรับ

(ก) ผู้มีเงินได้ ๔,๐๐๐ บาท

(ข) สามหรือภรรยาของผู้มีเงินได้ ๒,๐๐๐ บาท

(ค) บุตร (และ) ข้อบัญญัติหมายหรือบุตรธรรมของผู้มีเงินได้ซึ่ง
มีอายุไม่เกินสิบห้าและยังคงอาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือซึ่งเป็น
ผู้เยาว์ หรือศาลสั่งให้เขตนคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ใน
ในความอุปการะเลี้ยงดูคนละ ๑,๐๐๐ บาท แต่มีให้ลดหย่อนให้บุตรดังกล่าวมี
เงินได้พึงประเมินในภายหลังถึงมาแล้วถึงแต่ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยเงินได้
พึงประเมินนั้นไม่เขาลักษณะตามมาตรา ๔๒

LIRT

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรทั้งกลาง ให้หักได้ตลอดยกเว้นไม่ว่ากรณีใดๆ
ให้ยื่นพร้อมข้อมูลลดหย่อนหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้น ให้หักลดหย่อนในฐานะ
เป็นบุตรบุญธรรม (หรือในฐานะเป็นบุตรชึ่ง่างใดอย่างหนึ่ง) ได้แต่ (อย่าง) ฐานะเดียว

(๒) ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาได้
อยู่ตลอดยกเว้น ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๖,๐๐๐ บาท แต่ค่าความเป็นสามีภริยา
มิได้มีอยู่ตลอดยกเว้น ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) และ (ค)
เฉพาะในภยานั้น

(๓) ในกรณีผู้มีเงินได้มีคู่สมรสอยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม
(๑) (ข) และ (ค) ให้หักได้เฉพาะสามีหรือภริยาและบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

(๔) ในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างภยานั้น ให้หักลดหย่อนได้
เสมือนมีคู่สมรส (ซึ่งมีชีวิตอยู่ (เฉพาะใน) ตลอดยกเว้นถึงแก่ความตาย

(๕) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๖,๐๐๐ บาท

(๖) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นทางหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มี
ให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคล
แต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๖,๐๐๐ บาท

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้
(๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทดวงมาตรา ๔๗ แล้ว
เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษี ในอัตราตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราเงินได้
ท้ายหมวดนี้

(๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป การคำนวณ
ภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน

ถ้าจ่ายเงินให้เจ้าพนักงานประเมินโดยประเมินแล้ว มีจำนวนค่ากว่า ๕ บาท
เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล-
รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ให้บุคคลทุกคนเว้นแต่ผู้ (ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ) เยาว์ หรือ
ผู้ศาลสั่งให้เขตนคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ (ถ้าเงินได้พึง
ประเมินในปีที่ส่งมาแล้วเกินกว่า ๔,๐๐๐ บาท ในกรณีบุคคลนั้นไม่สามหรอ
ภริยาหรือเกินกว่า ๖,๐๐๐ บาทในกรณีบุคคลนั้นมสามหรือภริยา ให้) ยื่นรายการ
เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของตนใคร่ย ในระหว่างปีที่ส่งมาแล้ว พร้อมทั้งขอความ
อื่น ๆ ภายใน เดือน กุมภาพันธ์ ทุก ๆ ปีตามแบบที่ออกกกำหนดข้อเจ้าพนักงาน ซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้ง ภายใตคณน

(๑) ไม่สามหรือภริยาและเงินได้พึงประเมินในช้ปีที่ส่งมาแล้วเกิน
กว่า ๔,๐๐๐ บาท

(๒) ไม่สามหรือภริยาและเงินได้พึงประเมินในช้ปีที่ส่งมาแล้วเฉพาะ
ตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเกยเกินกว่า ๕,๐๐๐ บาท

(๓) มีสามหรือภริยาและเงินได้พึงประเมินในช้ปีที่ส่งมาแล้วเกินกว่า
๖,๐๐๐ บาท หรือ

(๔) มีสามหรือภริยาและเงินได้พึงประเมินในช้ปีที่ส่งมาแล้วเฉพาะ
ตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเกยเกินกว่า ๗,๕๐๐ บาท

ในกรณีทางหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มี ๒๐ คนบุคคลมเงินได้พึงประเมิน
ในช้ปีที่ส่งมาแล้วเกินกว่า ๖,๐๐๐ บาท ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการยื่นรายการ
เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในช้ชื่อของทางหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นใคร่ย ในระหว่าง
ปีที่ส่งมาแล้วภายในกำหนดเวลา และตามแบบเช่นเกยกับบรรคอื่น การเสีย

ภายในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการรับผิดชอบเสียภายในชื่อของห้างหุ้นส่วน หรือคณะบุคคลนั้นจากยอดเงิน โทงพงประเมินทั้งสิ้น เสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคน เดียวโดยไม่มีการแบ่งแยก ทั้งนี้หุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนไม่ จำต้องยื่นรายการเงินได้สำหรับจำนวนเงิน โทงพงประเมินดังกล่าวเพื่อเสียภาษีอีก แต่ ถ้าห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นมามีกำไรชำระ โทงพงเงินหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะ บุคคลทุกคนรวมรับผิดชอบในเงินภาษีดังกล่าวข้างต้นด้วย

มาตรา ๕๗- ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ เป็น (ผู้ยังไม่ บรรลุนิติภาวะ) เยาว์ ผู้ศาลสั่งให้ยื่นคนใดความสามารถ หรือเสมือนไร้ความ สามารถ หรือเป็นผู้อยู่ในต่างประเทศ ให้ยื่นหน้าที่ของตนโดยชอบธรรม ผู้คนยาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการนอกเหนือจากเงินได้พึงประเมินนั้น แล้วแต่ กรณี ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ และเป็นตัวแทนในการชำระภาษี

มาตรา ๕๗ ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ ถึงแก่ ความตายเสียก่อนที่ตนได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ หรือก่อนที่ตนโดย ชชอบธรรม ผู้คนยาลหรือผู้พิทักษ์ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ ให้ยื่นหน้าที่ของผู้จัดการ มรดก หรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทน และ โดยเฉพาะในการยื่นรายการเงินได้พึงประเมินของผู้ตายนั้น ให้รวมเงินได้พึงประเมิน ของผู้ตายและของกองมรดกที่ไ้รับตลอดชีพภายใต้ ผู้นับถึงแก่ความตาย (ณ) เป็น ยอดเงินได้พึงประเมินที่ระบอของยื่นทั้งสิ้น

สำหรับในข้อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีใบแบ่งและเงินได้พึงประเมิน ในใบภาษากลับมาแล้วเกินกว่า ๖,๐๐๐ บาท ให้ผู้จัดการมรดก หรือทายาท หรือ ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ระบอของปฏิบัติตามบัญญัติในส่วนนี้ ในชื่อของมรดกของผู้ตาย

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในหมวด ๔ ว่าด้วยภาษาก้าวร่ำ ตามลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**หมวด ๔**
ภาษการค้า”

ส่วน ๑

ข้อความทั่วไป

มาตรา ๗๗ ในหมวดนี้

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร (วิชาชีพอิสระ) การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า และให้หมายความรวมถึงการประกอบวิชาชีพอิสระด้วย

“ผู้ประกอบการค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล หรือรัฐวิสาหกิจใด ๆ ตามที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษการค้าซึ่งประกอบการค้าใน (ประเทศไทย) ราชอาณาจักร โดยการค้ำประกันการค้าตามประเภทที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษการค้า และทรงให้หมายความรวมถึงผู้ทบทวนคดีในหมวดนี้ใดก็ตามที่เป็นผู้ประกอบการค้าด้วย

“ผลิต” หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ทำการเกษตรหรือขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ หรือทำการผลิต ประกอบ แปรรูป แปรรูปภาพ ทำหรือคิดใหม่จนซึ่งสินค้าไม่ว่าตัวหรือใด ๆ

“นำเข้า” หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ส่งหรือนำสินค้าเข้าในราชอาณาจักร

ผู้ยื่นขอราชอาณาจักรตามสาขาในราชอาณาจักร เมื่อยื่นสินค้าเข้าในราชอาณาจักร โดยผ่านสาขาของตนในราชอาณาจักร หรือไม่ก็ตาม ให้ออว่าผู้ยื่นขอราชอาณาจักรและสาขาอื่นนั้นเข้า

เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อน การมีสาขาในราชอาณาจักรหมายความว่ารวมถึง

LIERT

(๑) มีโรงงานหรือสถานการค้าในราชอาณาจักร หรือ

(๒) มัลกราง คิวแทนหรือบุคคลอื่นในราชอาณาจักรในการทำสัญญา เกี่ยว
รักษาสินค้า ทางการค้าหรือทางการขายอื่นแทน (เป็นปกติ)

“ผู้ส่งออก” หมายความว่า ผู้ประกอบการค้าที่ส่งสินค้าออกจากราชอาณาจักร
“สถานการค้า” หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบการค้าใช้ประกอบการค้า
เป็นประจำ ทั้งนี้ หมายความว่ารวมถึงสถานที่ซึ่งใช้ เบนทลด์ หรือเทียบเคียงเป็น
ประจำด้วย

ในการณผู้ประกอบการค้าไม่มีสถานการค้าตามวรรคก่อน ให้ถือว่าที่อยู่อาศัย
ของผู้ประกอบการค้านั้นเป็นสถานการค้า ถ้าผู้ประกอบการค้ามีที่อยู่อาศัยหลายแห่ง
หรือเลือกเอาที่อยู่อาศัยแห่งใดเป็นสถานการค้าก็ได้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น
และหมายความรวมถึงห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลที่มีในนิติบุคคลด้วย

“มูลค่า” หมายความว่า ราคาตลาดของทรัพย์สิน บริหารหรือประโยชน์
อย่างอื่นในกรณีที่ไม่มราคาตลาด ให้หมายความถึงราคาอันผู้ประกอบการค้าพึง
ได้รับจากทรัพย์สิน (การ) บริหารหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้น เว้นแต่มูลค่าของสินค้า
ตามมาตรา ๗๘ ทวิ (๑) (๒) (๔) หรือ (๓) (๕) ให้ถือตามราคาขายปลีก

“ขาย” หมายความว่ารวมถึงสัญญาซื้อขาย ขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้เช่าซื้อ
หรือจำหน่ายจ่ายโอนโดยมีประโยชน์ตอบแทนด้วย

“สินค้าสำเร็จรูป” หมายความว่า สินค้าซึ่งตามสภาพอุปโภคบริโภค
ได้โดยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง หรือนำไปผสมกับสิ่งอื่น

“ภัตตาคาร” หมายความว่า กิจการจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่า
ชนิดใด ๆ ในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้ประชาชนเข้าไปบริโภคได้

“ในท้องถิ่นหรือชายาเร่” หมายความว่า กิจการจำหน่ายอาหารหรือ
เครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใด ๆ ในสถานที่ซึ่งจัดให้มีการแสดงดนตรี การลลาคหรือการ
แสดงอย่างอื่นด้วย

LIPT

“วิชาชีพอิสระ” หมายความว่า วิชาชีพซึ่งได้กระทำการเป็นอิสระในสาขา
วิชากฎหมาย วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม และการ
ประกอบโรคศิลปะ รวมทั้งการทำสถานพยาบาล แต่ไม่รวมถึงเภสัชกรรม

“ผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ” หมายความว่า บุคคลที่ประกอบกิจการอันเป็น
วิชาชีพอิสระในราชอาณาจักร

“เงื่อนไข” หมายความว่า เกณฑ์หรือเงื่อนไข

มาตรา ๗๖ ทวิ วิชาชีพการค้าเป็นอาชีพการประเมิน

มาตรา ๗๘ ผู้ประกอบการค้า รวมทั้งผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ ตามที่ระบุใน
บัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวดนี้ มีหน้าที่เสียภาษีการค้าจากรายรับของทุกเดือน
ภายใต้ตามอัตราในบัญชีอัตราภาษีการค้าดังกล่าวนี้

เพื่อให้การวัดเก็บภาษีเงินได้โดยสะดวกและรัดกุม (กระทรวงราชกฤษฎีกา
กำหนดให้บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องของการค้าเสียภาษีแทนผู้ประกอบการค้าตามวรรคก่อน
ก็ได้ ในการนี้ให้ถือว่าบุคคลอื่นนั้นเป็นผู้ประกอบการค้าตามหมวดนี้) ออกไปโดย

อนุมัติรัฐมนตรีประกาศให้บุคคลใดที่เงินผลัด ให้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้ขายทอดหุ้น
ทอดโคหรือทอดทองซึ่งสินค้าตามที่กำหนด แต่ไม่เป็นสมาชิกบัญชีอัตราภาษีการค้าระบุ
ให้เสียภาษีไว้โดยเฉพาะ มีหน้าที่เสียภาษีตามหมวดนี้เพียงบางส่วนหรือทั้งหมด
ก็ได้ ในการนี้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ประกอบการค้า แต่อัตราภาษีที่
บุคคลนั้นต้องเสียให้เงินไปดังนี้

(๑) ในกรณีที่ประกาศให้ผู้ชายทุกทอดมีหน้าที่เสียภาษี ให้เสียภาษีใน

อัตราร้อยละ ๑.๕

(๒) ในกรณีอื่น ให้เสียภาษีในอัตรารวมกันเท่ากับที่ระบุไว้ในบัญชีอัตรา

ภาษีการค้า

มาตรา ๗๘ ทวิ ผู้ประกอบการค้า (ที่มวรายวิเศษเฉพาะ) ในกิจการดัง
ต่อไปนี้ ไม่อยู่ในบังคับของหมวดนี้ (ใน) แห่ง หมวดนี้

LIRT

๗๑๘

(๑) กิจการค้าขายเร่

(๒) กิจการค่านาคาตมรพรวัว นาคาตมโคตค พืชผลจากไม้ล้มลุกหรือ
ธัญญาชาติ อันเกิดจากการกรรมสิทธิ์ของตนเอง โดยผู้ประกอบการค้าในกิจการ
ดังกล่าวไม่มีผู้ใช้เป็นผู้ส่งออก

(๓) กิจการของ สถานศึกษาของทางราชการ และโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งได้จ
ทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์

(๔) กิจการขนส่งด้วยรถจักรยานสามล้อ เรือพายหรือเรือแจว ซึ่งขายช
พายหรือแจวด้วยกำลังคน และผู้ประกอบการค้าขาย พายหรือแจวเองโดยเฉพาะ

(๕) กิจการของกระทรวง ทบวง กรมหรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งส่งรายรับทั้งสิ้น
ให้แก่รัฐโดยไม่มีกำไรขาย

(๖) กิจการของ (องค์การ บริหารส่วน จังหวัด หรือ) องค์การบริหารส่วน
ท้องถิ่น เว้นแต่กิจการนั้นเป็นการขนส่ง การขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีต่าง ๆ ไม่ว่า
เป็นกิจการสาธารณูปโภคหรือไม่ก็ตาม

(๗) กิจการของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์และบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๘) กิจการเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาหรือการสาธารณสุขกุล ในประเทศไทย
โดยเฉพาะซึ่งไม่นำผลกำไรไปขายในทางอื่น

(๙) กิจการของผู้ประกอบเกษตรกรรมเลี้ยงสัตว์ตามหน้าที่ในกฎหมายว่าด้วย
การเลี้ยงสัตว์และการเลี้ยงสัตว์เพื่อประโยชน์แห่งครัวเรือน และกิจการเกษตรกรรม
เลี้ยงเป็ดหรือไก่

ส่วน ๒๖

รายรับ

มาตรา ๗๙๘ รายรับ หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือ
ประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าโดย หรือพึง โดย ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรนอ
งจากการประกอบการค้า เว้นแต่

LIRT

(๑) รายรับจากการค้าประเภทโรงสี หรือโรงเลื่อย หมายความว่า

(ก) เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่
ได้รับ หรือพึงได้รับ จากการขายผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบที่ได้จากการ สับขาว หรือ
เลื่อยไม้ และ

(ข) มูลค่าของผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบใด ในวันที่ทำการรับจ้างสีข้าว
หรือสีเลื่อยไม้เสร็จซึ่งผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบนั้นมิใช่เป็นของผู้ประกอบการค้า

(๒) รายรับจากการค้าประเภทโรงรับจำนำ หมายความว่า

(ก) ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม และ

(ข) เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่
ได้รับ หรือพึงได้รับ จากการขายของที่จำนำหลักเป็นสิทธิ์

(๓) รายรับจากการค้าประเภทการธนาคาร หมายความว่า

(ก) ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการเรียกเก็บ และ

(ข) กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา
การออก ซื้อหรือขายตั๋วเงิน หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ

(๔) รายรับจากการค้าประเภทการประกันภัย หมายความว่า เบี้ยประกันภัย
หรือเงินนอกทุนผลประโยชน์เรียกเก็บ เว้นแต่เบี้ยประกันภัยส่วนที่คงคืนภายในเดือน
ที่เกี่ยวข้อ และเบี้ยประกันภัยที่ได้ออกจากรับประกันต่อของผู้เอาประกันภัยข้อใดเสียภาย
จากเบี้ยประกันภัยตามหมวดนั้นแล้ว

(๕) ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผลผลิตหรือผู้นำเข้าซึ่งไทยนคาร์ องคชอิมิต ข้อให้
ถือว่าการขายสินค้าในวันผลิตหรือนำเข้าในราชอาณาจักร และอธิบดีได้พิจารณาเห็น
สมควรและอนุมัติแล้ว ในกรณีนี้ รายรับ หมายความว่า มูลค่าของสินค้าในวันท
ผลิตหรือนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวันที่ได้รับอนุมัติ แล้วแต่วันใดที่ระบุในวันหลัง

(๖) ในกรณีชดเชยที่โดยอนุมัติรัฐมนตรีให้ประกาศให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าซึ่งสินค้าตามที่กำหนดให้ขายสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักร ราชวิทยาลัย
หมายความว่า มูลค่าของสินค้าในวันนำเข้าในราชอาณาจักร

(๗) ในกรณีตาม (๖) วรรคสองของมาตรา ๗๘ ราชวิทยาลัยหมายความว่า
มูลค่าของสินค้าตามราคาตลาดที่ผู้ประกอบการค้าทำธุรกิจในบัญชีอัตราภาษีการค้า
จะพึงได้รับในวันและผู้ประกอบการค้าตาม (๖) วรรคสองของมาตรา ๗๘ นั้น ขาย
สินค้าดังกล่าว

มาตรา ๗๘ ทวิ ในกรณีต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการขายสินค้าและให้ต่อมูลค่า
ของสินค้าดังกล่าวเป็นราชวิทยาลัย

(๑) การนำเข้าในราชอาณาจักร โดยมิได้นำมาขายหรือผลิตเพื่อขาย ซึ่ง
สินค้าตาม (ประเภทการค้า ๑. ทุกชนิด) แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าที่มีมูลค่าไม่
ต่ำกว่าครึ่งละหน่งพันบาท โดยผู้นำเข้านั้นมิได้นำมาขายหรือผลิตเพื่อขาย และ
สินค้านั้นอยู่นอกราชอาณาจักรมิได้ส่งเข้ามาโดยผ่านสาขาของตนในราชอาณาจักร)

(ก) ประเภทการค้า ๑. ชนิด ๑ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้ามิใช่เป็นของ
ใช้ส่วนตัวซึ่งใช้กันตามปกติและตามสมควร

(ข) ประเภทการค้า ๑. ชนิดอื่น

(๒) การส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ทุกชนิด
และประเภทการค้า ๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าโดยเป็นการส่งให้แก่หรือคำสั่ง
ของสำนักงานใหญ่ สาขา ตัวการ ตัวแทน นายจ้างหรือลูกจ้าง

(๓) ผู้ประกอบการค้านำสินค้าของตนตามประเภทการค้า ๑. ทุกชนิด และ
ประเภทการค้า ๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ไปใช้ หรือโอนกรรมสิทธิ์หรือ
โอนการครอบครองซึ่งสินค้าดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อขาย

(๔) การซื้อสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ชนิด ๒. (ก) หรือชนิด ๔ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าโดยสินค้าแนบใ้มีค่าธรรมเนียมการเสียภาษีการซื้อโลกทัศน์ตามประมวลรัษฎากรก่อนแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาก่อน หรือมีค่าใช้จ่ายการการค้าตามประมวลรัษฎากรมาก่อน

(๕) การทำหรือตัดแปลง หรือทบทวนหรือตัดแปลงซึ่งใด ๆ ให้เข้าลักษณะเป็นสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ชนิด ๔ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าโดยมิใช่เพื่อขาย

(๕ ทวิ) ผู้ประกอบกิจการโรงงานอินทรมลฑล หรืออินทกรรชัษครองหรือนำไปใช้เพื่อการอื่นซึ่งสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ชนิด ๘ (ก) อันมิใช่นำไปใช้ใช้เนื้วสดั เพื่อผลิิตขายต่อไป

(๖) ผู้ประกอบการค้าสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ทุกชนิด และประเภทการค้า ๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า เกินจากบัญชีสินค้าที่กำหนดให้ตามส่วน ๔

(๗) ผู้ประกอบการค้าสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ทุกชนิด และประเภทการค้า ๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ขาดจากบัญชีสินค้าที่กำหนดให้ตามส่วน ๔

(๘) ผู้ประกอบการค้าสินค้าคงเหลือ ณ วันเลิกประกอบการค้า (สำหรับกรณีตาม (๔) ให้อธิวา ผู้ซื้อเป็นผู้นำเข้า และกรณีตาม (๕) ให้อธิวาผู้เป็นเจ้าของสินค้าทำหรือตัดแปลงแล้วเป็นผลผลิต)

ในกรณีตาม (๑) (๒) (๔) (๕) และ (๕ ทวิ) ให้อธิวาผู้นำสินค้เข้าในราชอาณาจักร ผู้ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร ผู้ซื้อ ผู้เป็นเจ้าของสินค้าทำหรือตัดแปลงแล้ว และผู้ประกอบกิจการโรงงาน แล้วแต่กรณี เป็นผู้ประกอบการค้า

ในกรณีตาม (๘) เมื่อผู้ประกอบการค้าได้ขายสินค้าคงเหลือ และมีรายรับต่ำกว่ารายรับที่คิดคำนวณเสียภาษีแล้ว ผู้ประกอบการค้ามีสิทธิขอร้องการขอต่อเจ้าพนักงานประเมินขอคืนภาษีที่เสียเกินไปได้ แต่จะขอเงินคืนภายในสามสิบล้านบาทถ้วนขายสินค้า

มาตรา ๗๘ ตรี ราชบัณฑิตยสถานขอไปหรือที่มณฑลอุดรคงต่อไปในไม่ถูกรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีการค้า

((๑) กิจการตามมาตรา ๗๘ ทวิ)

(๒) การขายสินค้าชนิดที่เป็นเครื่องเงิน เครื่องถม สินค้าตามประเภทการค้า ๑. ชนิด ๗ (ข) แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเฉพาะที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร

(๓) การขายสัตว์ ไบยาซูบ ยาสูบหรือผลิตภัณฑ์ยาสูบ เฉพาะที่ผลิตในราชอาณาจักรและส่งออกนอกราชอาณาจักร

(๔) การขายน้ำมันเครื่องชนิดใหม่แก่บริษัทการบินต่างประเทศ ถ้าประเทศซึ่งบริษัทการบินต่างประเทศนั้นจดทะเบียนหรือก่อตั้งขึ้น ได้ให้การยกเว้นภาษีทำนองเดียวกันสำหรับการขายน้ำมันเครื่องชนิดใหม่แก่และหรือการช้อน้ำมันเครื่องชนิดใหม่แก่บริษัทการบินที่จดทะเบียนหรือก่อตั้งขึ้นในราชอาณาจักร

ความในวรรคก่อน ให้นำมาใช้บังคับ โดยต่อเนื่อง มีผลตั้งแต่วันที่สามสิบวันก่อนการนำเข้าสินค้าให้จริงเท่ากับอัตราภาษีการค้าตามกฎหมาย.

(๕) (กิจการเฉพาะ) รายรับ เฉพาะ ที่เป็นราคาแต่สุดมีกำไรคิด บางการศึกษและการสาธารณสุขทั่วรัฐบาลท้องถิ่น (ซึ่งมีข้อบัญญัติ)

(๖) กิจการขายข้าวเฉพาะส่วนรายรับที่ขายเป็นค่าพระเมษินข้าวให้รัฐบาล

(๗) ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล

(๘) การขายหนังสือพิมพ์ซองส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศที่จำหน่ายแก่สาธารณชน มาตรา ๗๘ ตรีควา การคำนวณรายรับตามส่วน ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) วิศวกร หลักเกณฑ์และการปฏิบัติทางบัญชีเพื่อประโยชน์ในการคำนวณ รายรับเมื่อใดเลือกปฏิบัติก็เป็นอย่างใดแล้ว ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกัน ตลอดไป เว้นแต่จะได้ขออนุมัติจากอธิบดีให้เปลี่ยนแปลงได้

(๒) มูลค่าตามมาตรา ๗๘ (๑) (ข) ให้คำนวณเป็นรายรับของเดือน ภายใต้มการสีขาวหรือเลขไม่ แล้วแต่กรณี

(๓) การค้าประเภทการขายของให้คำนวณราคาสินค้าเป็นรายรับในเดือนภาย ใต้มการขาบแล้วแต่ที่หากไม่ว่าจะได้รวมชำระเงินหรือราคาแล้วหรือไม่ก็ตาม

กรณีสัญญาจะขายหรือให้เช่าซื้อสินค้า จำนวนเงินที่รับต้องชำระเมื่อถึงกำหนด ในเดือนภายใน ให้ถือเป็นรายรับในเดือนนั้น

กรณีสัญญาจะขายหรือให้เช่าซื้อสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ชนิด ๒ ชนิด ๓ หรือ ชนิด ๔ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ให้คำนวณราคาสินค้าหรือค่าเช่าซื้อของสิน เป็นรายรับในเดือนขายหรือสัญญาจะขายหรือให้เช่าซื้อ

(๔) หนี้สูญจากการค้าประเภทการขายของทั้งซึ่งเสียภาษีตามหมวดนั้น ถ้าได้ จำหน่ายไปในเดือนใด ให้หักออกจากรายรับของเดือนนั้นได้

การจำหน่ายหนี้สูญจะกระทำโดยเมื่อใดปฏิบัติการโดยสมัคร เพื่อให้เกิดราย ชำระหนี้แล้ว (เว้นแต่การขายสินค้าตามประเภทการค้า ๑. ชนิด ๒ ชนิด ๓ ชนิด ๔ ชนิด ๕ หรือชนิด ๗ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ห้ามมิให้มีการจำหน่ายหนี้สูญ)

หนี้สูญรายได้ที่จำหน่ายตามวรรคแรกแล้ว ถ้าได้รับชำระในภายหลังให้นำ มาคำนวณเป็นรายรับของเดือนภายในที่ได้รับชำระนั้น

(๕) ในกรณีการค้าขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ถ้ามีการขายเงินตรา ต่างประเทศที่ได้รับชำระเป็นเงินตราไทยในเดือนที่ขาย ให้ถือเงินตราไทยจากการ ขายนั้นเป็นรายรับ

ในกรณีที่มิได้มีการขายเงินตราต่างประเทศดังกล่าวในวรรคก่อน ให้คำนวณ ราคาขายสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ขายของเดือนที่มีการขายสินค้านั้น

ส่วน ๓
การจัดระเบียบ

มาตรา ๘๐ ให้ผู้ประกอบการค้าขนค้ำของจดทะเบียนการค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสัปดาห์นับแต่วันใช้บังคับขบัญญัติในหมวดนี้ หรือวันเริ่มประกอบการค้า แล้วแต่วันใดระเป็นวันหลัง

ถ้าผู้ประกอบการค้ามีสถานกวดค้าหลายแห่ง ให้ยื่นกยนค้ำขอเป็นรายสถานการค้า

มาตรา ๘๐ ทวิ ผู้ประกอบการค้าที่มรายรบโดยประประเภทระบุในมาตรา ๗๗ ทวิ (๑) (๔) และ (๕) ประเภทการค้า ๕. ซึ่งให้เข้าเฉพาะเครื่องเรือนของใช้ที่ใช้ประจำอยู่กับโรงเรือนที่ให้เช่า และผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ ให้ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนตามส่วนนี้

มาตรา ๘๐ ทริ ผู้ประกอบการค้าที่มสถานการค้าอยู่ในเขตจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรี โหยนค้ำของจดทะเบียนการค้าของขจัด ๗ กรมสรรพากร หรือ ๗ ทว่าการอำเภอท้องที่มสถานการค้าตั้งอยู่

ผู้ประกอบการค้าที่มสถานการค้าอยู่ในเขตจังหวัดอื่น โหยนค้ำของจดทะเบียนการค้าของสรรพากรจังหวัด ๗ ทว่าการสรรพากรจังหวัด หรือ ๗ ทว่าการอำเภอท้องที่มสถานการค้าตั้งอยู่

มาตรา ๘๐ ทศวา เมื่อผู้ประกอบการค้าไทยนค้ำของจดทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๐ ทริ แล้ว ให้อธิบดีหรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี ออกใบทะเบียนการค้าให้ยื่นรายสถานการค้า

มาตรา ๘๑ ถ้าใบทะเบียนการค้าสูญหาย ให้ผู้ประกอบการค้ายื่นค้ำขอรับใบแทนใบทะเบียนการค้าขอเจ้าหนกงาน ๗ สถานทตามมาตรา ๘๐ ทริ ภายในกำหนดสิบสัปดาห์นับแต่วันทสูญหาย

ในกรณีออกใบแทนใบทะเบียนการค้า ให้น้มาตรา ๘๐ ทศวา มาใช้บังคับโดยชอบ โดม

LIRT

ใบแทน ใบทะเบียนการค้าให้ถือเป็นใบทะเบียนการค้า

มาตรา ๘๑ ทวิ ผู้ประกอบการค้าของแสลง ใบทะเบียนการค้าไว้ ณ ที่เปิดเผย
ซึ่งเห็นได้ทันทีในสถานการค้า

มาตรา ๘๒ เมื่อผู้ประกอบการค้าขายสถานการค้า ให้แจ้งการย้ายที่
เจ้าพนักงาน ณ สถานที่จะใดจดทะเบียนการค้าไว้กับภายในสี่ห้วงนัยแถมขยาย
โดยให้แนบใบทะเบียนการค้าคืนไปด้วย

ให้ผู้ประกอบการค้าตามวรรคก่อน จกทะเบียนการค้าใหม่ภายในกำหนดเวลา
เช่นเดียวกับวรรคก่อน ทั้งนี้ตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๐ ทวิ และมาตรา ๘๐
ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ ทวิ เมื่อผู้ประกอบการค้าเลิกประกอบการค้าหรือโอนกิจการ
ให้แจ้งการเลิกหรือการโอน ความแน่ชัดออกกำหนดต่อเจ้าพนักงาน ณ สถานตาม
มาตรา ๘๐ ทวิ ภายในสี่ห้วงนัยแถมเลิกหรือโอนกิจการค้าโดยให้แนบใบ
ทะเบียนการค้าคืนไปด้วย

มาตรา ๘๓ ทวิ ผู้ประกอบการค้าผู้ใดกระทำผิดขมขืนในหมวดนี้ อดิษย์
หรือผู้ใดรับมอบหมายมีอำนาจสั่ง เพิกถอนใบทะเบียนการค้าของผู้ประกอบการค้า
นั้นได้

ส่วน ๔

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

มาตรา ๘๓ ให้ผู้ประกอบการค้าของจดทะเบียนการค้าตามส่วน ๓ ทวิ
บัญชีหลักฐานแสดงรายการของเสียภายในและนอกของเสียภายในหมวดนี้
เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามหมวดนี้ เมื่ออดิษย์พิจารณาเห็นสมควร
จะกำหนดให้ผู้ประกอบการค้าทำบัญชีหลักฐานตามแบบของขมขืนกำหนด หรือจะให้
แสดงรายงานหรือแจ้งข้อความใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๘๓ ทวิ โหลยประกอบกรการคำคามประเภทการคำ ๑. กุกชนค และ
ประเภทการคำ ๒. แห่งยญชคตราชากยลวการคำ ทายญชคคมีสนคคำคามแษยทอชคยค
กำหนดแสดทงรายการปรอมาณเสนคางชงมอชย โทมา และร่าทนายไปเยนรายวัน
รายการในยญชคตงกลวณทอชงลงทไเสรจภายในล้ามวณนททวนทโทมาหรือร่าทนาย
ไปแคละคองชงสนคานน

ในกรณท (ยมีรกรอชการคำโทรชอนมคากอชคยค โหลยวามการชยสนค
เมอผลลทหรอนำเข้าในราชชอาณาจักร) มการอนมคหรือปรกราคตามมาตรา ๗๘

(๕) หรือ (๖) แลว โหลยเวมการท่ายญชคตามวรรคก่อน เวณแคชชคทระสง
(ผอนผนการปรอชคทการท่ายญชคคมีสนคคำคามความจำเยนกโท) เยนอยางอื่น

มาตรา ๘๓ ทริ ยญชคตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๓ ทวิ และเอกสาร
ประกอบกรการชงยญชคตงกลว โหลยกรชยวโไมนอะเกวาทชลสถานการคำ หรือถ
ระเกบกรชยวโไมน โหลยประกอบกรการคำแรงโทเรวทงงานชระเมนทรายลวงหน้า
เยนทงงอ

ส่วน ๕

แบบแสดทงรายการการคำ

มาตรา ๘๔ โหลยประกอบกรการคายนแษยแสดทงรายการการคำคามแษยทอชคยค
กำหนดเยนรายเคอนถาย โไมวาระมรายชยในเคอนถายหรือไมกคาม

ยประกอบกรการคยรยเบเฉพาะประเภททรนในมาตรา ๗๘ ทวิ (๑) (๔)
หรือ (๕) โหลยนแษยแสดทงรายการการคำคามแษยทอชคยคกำหนดเยนรายคองทม
รายชย

มาตรา ๘๔ ทวิ ถายประกอบกรการคยชเยนชคลสรทรมคากนแคความคย
หรือเยนคนโไมความสามารถหรือเสมอนโไมความสามารถ โหลยชการมรค ทายท
หรือผคชชคองชงทรชยมรค ผอนชลหรือผพทกย แลวแคจรด มทนาทชนแษย
นแสดทงรายการการคำ

มาตรา ๘๔ ทวิ ถ้าผู้ประกอบการค้าเป็นบริษัท ให้กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการ มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการการค้าในนามบริษัท

มาตรา ๘๔ ทวิว่า ในกรณีผู้ประกอบการค้าอยู่นอกราชอาณาจักร ให้กรรมการ ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในโรงงาน สถานประกอบการหรือคลัง กว้านหรือสหภาพการแทน สนธิใจความสาขาในราชอาณาจักร มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการการค้า (แทน)

มาตรา ๘๔ เบญจฯ ถ้าบริษัทผู้ประกอบการค้าควยเขากันหรือโอนกิจการให้ใหม่หรือโอนไปตั้งขึ้นใหม่ควยควยเขากันหรือบริษัทหรือโอนกิจการ มีหน้าที่รวมกันกับบริษัทเดิมที่ควยเขากันหรือโอนกิจการ ยื่นแบบแสดงรายการการค้าของบริษัทเดิมที่ควยเขากันหรือโอนกิจการนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๔ ค ถ้าบริษัทผู้ประกอบการค้าเล็กโดยมีกรมชำนัญชื้อใหญ่ชำนัญชื้อและกรรมการ ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ ซึ่งดำรงตำแหน่งชื้อก่อนชื้อนเล็กบริษัท มีหน้าที่รวมกันยื่นแบบแสดงรายการการค้า

ถ้าบริษัทผู้ประกอบการค้าเล็กโดยไม่มีกรมชำนัญชื้อใหญ่ชำนัญชื้อและบุคคลผู้มอานาชาตการมีหน้าที่รวมกันยื่นแบบแสดงรายการการค้า

มาตรา ๘๕ แบบแสดงรายการการค้าที่ชื้อยื่นความส่วนให้ชื้อนต่อเจ้าพนักงาน ฉน ทว่าการอานเภอทองทชังสถานการคาคงชื้ออยู่ หรือชื้อเราพินงาฉนแลฉน สถานทชื้อนทชื้อยคาคาหนด

ในกรณีผู้ประกอบการค้ามีสถานการคาคหลายแห่ง การชื้อยื่นแบบแสดงรายการการค้าตามวรรคก่อน ให้มีชื้อน ฉน ทว่าการอานเภอทองทชังสถานการคาคนคณแห่งคังชื้ออยู่ แต่ผู้ประกอบการค้าอาจยื่นคาร้องคชื้อชื้อนยื่นแบบแสดงรายการการค้ารวมกัน ฉน กรมสรรพากร หรือ ฉน ทว่าการอานเภอแห่งใดแห่งหนึ่ง เมชื้อชื้อยคพิจารฉนเห็นสมควรจะรณุมคคได้

มาตรา ๘๔ ทวิ เว้นแต่ข้อบ่งชี้กำหนดเวลาเป็นอย่างอื่น แยกแสดงรายการ
การค้ำประกันของชนตามมาตรา ๘๔ สำหรับเดือนภายใต้ โหยนภายในวันที่ ๑๕ ของ
เดือนถัดไป

มาตรา ๘๕ ทวิ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระยื่นแยกแสดงรายการวิชาชีพ
อิสระตามแบบที่อธิบดีกำหนดเป็นงวดทุกเดือนภายใต้ ค.ศ. มกราคมถึงมิถุนายนงวด
หนึ่ง กรกฎาคมถึงธันวาคมของงวดหนึ่ง ไม่ว่าจะมีรายรับในงวดใดก็ตามหรือไม่
ก็ตาม

แบบแสดงรายการวิชาชีพอิสระที่ของชนตามวรรคก่อน โหยนภายในวันที่
๑๕ ของเดือนถัดจากเดือนสุดท้ายของงวดแต่ละงวด

ส่วน ๖

การชำระภาษี

มาตรา ๘๖ ให้ (ผู้ประกอบการค้าหรือ) ผู้มีหน้าที่ยื่นแยกแสดงรายการ
(การค้า) ตามส่วน ๕ ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๕ ทวิ หรือ
มาตรา ๘๕ ทริ พร้อมกับภาระยื่นแยกแสดงรายการ (การค้า) นั้น

มาตรา ๘๖ ทวิ ในกรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินให้เสียภาษี บุคคล
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องชำระภาษีนี้อย่างในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน
เว้นแต่การประเมินตามมาตรา ๑๘๖ ทวิ จะต้องมีชำระภาษีภายในเวลาที่บัญญัติ
ดังกล่าวกำหนดไว้

มาตรา ๘๖ ทริ ผู้ประกอบการค้ารายย่อยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
อาจเสียภาษีการค้าเหมาเป็นงวดได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ได้รับ
มอบหมายแล้ว

ผู้ต้องเสียภาษีตามมาตรานี้จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดโดย
กฎกระทรวง

มาตรา ๘๖ ทวิว่า ภายใต้อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ถ้าในคดีอาญาใดที่มีจำนวนผู้ต้องหาเกินกว่าสิบคน ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมยื่นฟ้อง

ส่วน ๗

อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา ๘๗ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามกฎหมายอื่น ในเมื่อ

- (๑) ปรากฏแก่เจ้าพนักงานประเมินว่า ผู้ประกอบการค้ามีใบขนถ่ายแสดงรายการการค้าภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด
- (๒) เจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่า ผู้ประกอบการค้ามีใบขนถ่ายแสดงรายการการค้าไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไปหรือ
- (๓) ผู้ประกอบการค้าหรือผู้มีหน้าที่ขนถ่ายแสดงรายการการค้ายื่นคำขอประเมินค่าภาษีของเจ้าพนักงานประเมินโดยไม่ยอมมอบคำถามของเจ้าพนักงานประเมินโดยไม่เหตุผลอันสมควร หรือไม่สามารรถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

มาตรา ๘๗ ทวิ เพื่อยกข้อนี้ในการคำนวณการตามมาตรา ๘๗ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ

- (๑) จัดทำรายงานลงในแบบแสดงรายการการค้าตาม หลักฐานที่เห็นว่าถูกต้อง เมื่อผู้ประกอบการค้ามีใบขนถ่ายแสดงรายการการค้า
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบแสดงรายการการค้าหรือไม่ในเอกสารอื่นที่ยื่นประกอบแบบแสดงรายการการค้าเพื่อให้ถูกต้อง
- (๓) กำหนดราคาขายของสินค้าโดยเทียบเคียงกับราคาขายในวันเดียวกันหรือใกล้เคียงกันของสินค้าประเภทหรือชนิดเดียวกันตามราคาตลาดที่อาจเทียบเคียงกันได้ หรือโดยเทียบเคียงกับราคาตลาดโลก

(๔) กำหนดขายรับจากการให้เช่าทรัพย์สินโดยเทียบเคียงกับค่าเช่าทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ตามปกติ

(๕) กำหนดขายรับซึ่งผู้ประกอบการค้าควรได้รับ ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าได้ขายสินค้าไปในราคาต่ำกว่าราคาอันควรระชางได้ เพราะประกอบการค้ากักขังซื้อสินค้าหรือความล้มเหลวในด้านการตลาด

(๖) กำหนดราคาทรัพย์สินหรือค่าบริการตามราคาตลาดในวันโอนหรือให้บริการ เมื่อการโอนทรัพย์สินหรือค่าบริการนั้นไม่ค้ำคองแทน หรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๗) กำหนดขายรับโดยพิจารณาถึงฐานะความเป็นอยู่หรือพฤติการณ์ของผู้ประกอบการค้า หรือสถิติการค้าของผู้ประกอบการค้าเองหรือของผู้ประกอบการค้าอื่นที่กระทำกิจการอันเกี่ยวเนื่อง หรือพิจารณาจากหลักเกณฑ์อย่างอื่นอันอาจสมควรโดยสมควร

(๘) ประเมินกำไรตามทรัพย์สินหรือพิจารณาจากของ เมื่อมีการตามมาตรา ๘๗ (๓) โดยไม่จำกัดซึ่งบัญญัติตาม (๑) ถึง (๖) ก็ได้

มาตรา ๘๗ ตรี การดำเนินการตามมาตรา ๘๗ มาตรา ๘๗ ตรี หรือ มาตรา ๘๗ ๖ ตรี เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลผู้ต้องหาขึ้น แยกแยะรายการการค้า หรือพยาน กับมีอำนาจส่งบุคคลเหล่านั้นให้นายบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอันควรแก่เรื่องมาตรวจสอบได้ส่วนใด แต่จะต้องใช้เวลา ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหมายเรียก

มาตรา ๘๗ ๖ ตรี เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจเข้าไปในสถานที่การค้าของผู้ประกอบการค้าหรือก่อนที่นายบัญชีระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือ เวลาทำการของผู้ประกอบการค้า และทำการตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่า ผู้ประกอบการค้าได้ปฏิบัติตาม โดยถูกต้องตามบทบัญญัติในหมวดนี้หรือไม่ ในการนี้เจ้าพนักงาน

ประเมินมูลค่าสิ่งประกอบการค้าหรือบุคคลที่อยู่ในสถานนั้นให้ถูกต้องการเท่าเทียมเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ อันควรแก่วินิจฉัย และมีอำนาจยกเอกสารหลักฐานเหล่านั้นมาตรวจสอบได้ส่วนใด

มาตรา ๘๘ เมื่อประเมินแล้ว ให้เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังผู้ประกอบการค้า ในกรณีจะอุทธรณ์การประเมินให้ เว้นแต่การประเมินความมาตรา ๘๗ (๓) ห้ามมิให้ผู้ทอรรถการประเมิน

มาตรา ๘๘ ทวิ การประเมินให้กระทำใต้อำนาจในกำหนดเวลาที่ต่อไปนี้

(๑) ภายในหกวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาอันแนบแสดงรายการการค้าหรือวันขึ้นทะเบียนแสดงรายการการค้า แล้วแต่วันใดจะเขยื้อนหลัง ถ้ามีการขึ้นทะเบียนแสดงรายการการค้า

(๒) สี่วันนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาอันแนบแสดงรายการการค้า ในกรณีที่มีหน้าที่ยื่นแสดงรายการการค้าโดยยื่นแบบแสดงรายการการค้า หรือยื่นแบบแสดงรายการการค้าที่ โดยไม่เจตนาหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตามหมวด หรือยื่นแบบแสดงรายการการค้าโดยยื่นแบบแสดงรายการภาษีไปเกินกว่าร้อยละ ยี่สิบห้าของยอดรายรับที่แสดงในแบบแสดงรายการการค้า

ส่วน ๘

เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม

มาตรา ๘๙ ให้ผู้ประกอบการค้าเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราต่อไปนี้

(๑) กรณีไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๐ หรือเมื่อถูกสั่งเพิกถอนใบทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๒ ครั้นแล้ว โดยประกอบการค้าโดยไม่มีใบทะเบียนการค้า ให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวหรือยื่นเงินส่งร้อยบาทก่อนแล้วแต่อย่างใดระมากกว่า

(๒) กรณียื่นแบบแสดงรายการการค้าภายในกำหนดเวลากำหนดส่วน ๕ ให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษี

(๓) กรณียื่นขอแสดงรายการการคว่ำไ้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภายในที่ของเสียคลาดเคลื่อนไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภายในที่เสียคลาดเคลื่อน

(๔) กรณีผู้ประกอบการคำนวณสินค้าเกินจากบัญชีคุมสินค้าซึ่งให้ถือว่าเป็นการขาดมาตรา ๗๘ ทวิ (๖) ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภายในที่การวิจัยของสินค้าที่ถือว่าขาด

(๕) กรณีผู้ประกอบการคำนวณสินค้าขาดจากบัญชีคุมสินค้าซึ่งให้ถือว่าเป็นการขาดมาตรา ๗๘ ทวิ (๗) ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภายในที่การวิจัยของสินค้าที่ถือว่าขาด

เบี้ยปรับตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) มาตรา ๗๘ หรือ ตกลงได้ค่าธรรมเนียมกักกันศุลกากร มาตรา ๗๘

มาตรา ๘๘ ทวิ ผู้ประกอบการค้าที่ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาตาม ส่วน ๖ ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภายในที่ของชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๘

ในกรณีที่ออกนอกเขตให้ขยายกำหนดเวลาชำระภายใน และการชำระภายในกำหนดเวลาที่ขยายไ้เงินเพิ่มตามวรรคก่อนให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน

การคำนวณเงินเพิ่มในสองวรรคก่อนเว้นแต่กรณีการประเมินตามมาตรา ๘๘ ทวิ ให้เริ่มนับเมื่อพ้นสัปดาห์ถัดจากเดือนภายในที่การคำนวณเงินเพิ่ม สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ ให้เริ่มนับเมื่อพ้นสัปดาห์ถัดจากเดือนสุดท้ายของงวดกักกันภายในที่

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้เกินกว่าจำนวนภายในที่ของชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๘

มาตรา ๘๘ ทวิ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินภายในที่

LIRT

ส่วน ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดโคโยหรือผู้ดูแลหรือจงใจไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตาม
มาตรา ๘๐ ไม่แจ้งการย้ายตามมาตรา ๘๒ ไม่แจ้งการเลิกหรือการโอนตาม
มาตรา ๘๒ ทวิ ไม่ปฏิบัติตามหมายเหตุออกตามมาตรา ๘๗ ทวิ หรือไม่ยอม
ตอบคำถามของเจ้าพนักงานที่มาขอเอาใต้อันตามหมวดหมู่โคโยไม่มีเหตุผลสมควร
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดไม่ยื่นคำขอรับใบแทนตามมาตรา ๘๑ หรือไม่แสดงใบ
ทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๑ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดไม่ทนายผู้ หรือไม่แจ้งรายงานหรือแจ้งข้อความให้
ขึ้นไปตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๓ ทวิ หรือไม่แจ้งรักษา หรือไม่แจ้งการ
แจ้งรักษาบัญชีหรือเอกสารตามมาตรา ๘๓ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๓ ผู้ใด ซัดขังวางหรือ ไม่อำนวยความสะดวก (หรือซัดขังวาง) แก่
เจ้าพนักงานประเมินในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๗ จักว่า ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกิน(หก)สามเดือน หรือปรับไม่เกิน(หก)สามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บัญชีอัตรารายการค้า

ประเภทการค้า	รายการประกอบการค้า	ผู้ประกอบการ ทั้งหมด รายการค้า	อัตราราย ร้อยละของ รายรับ
๑. การขายของ	<p>การขายสินค้าชนิดที่ต่อไปนี้เป็นชนิด</p> <p>(ก) สินค้าและวัตถุดิบที่ยังคงจากกระบวนการในชนิด๒ถึงชนิด(๘)และนอกจากที่อยู่ในประเภทการค้าอื่นแล้ว</p> <p>(ข) สินค้าและวัตถุดิบที่ตาม</p> <p>(ก) ซึ่งผลผลิตไม่อยู่ในบัญชีของเสียตาม (ก)</p> <p>ชนิด ๒</p> <p>(ก) เครื่องมือทำความเย็นเครื่องปรับอากาศ เครื่องปรับอากาศเครื่องทำความเย็น หรือสินค้าที่เรียกชื่ออย่างอื่นมีลักษณะทางกายภาพเดียวกัน</p> <p>(ข) เครื่องนวด เบ้า ยก หรืออบเครื่องซักผ้า ตู้แช่ ตู้หรือขั้วพ่นเครื่องหุงต้ม หรือ บังเตา หรือ เตาอบหรือเครื่องใช้ อย่างอื่นซึ่ง</p>	<p>(ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p> <p>ผู้ส่งออก</p> <p>ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิต</p>	<p>(๕.๐)</p> <p>๕.๐</p> <p>๒.๐</p> <p>๑๒.๐</p>

บัญชีอัตราภาษีการค้า

ประเภท การค้า	รายการที่ประเภทการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสีย ภาษีการค้า	อัตราภาษี ร้อยละของ รายรับ
	<p>ใช้ลม ไฟฟ้า เตา มน เตาเพลิง หรือ แก๊ส</p> <p>(ค) นาฬิกา</p> <p>(ง) เครื่องรับโทรทัศน์เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่นจานเสียงเล่นเทป อัดเสียง บันทึกเสียง ขยายเสียง หรือปรับเสียง รานเสียง เทปอัดเสียงหรือสันดาปเรียกชื่ออย่างอื่น อันมีลักษณะทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่รวมถัง (เครื่องมือเครื่องใช้ในการแพทย์และ) เครื่องรับวิทยุที่มีหลอดไม่เกิน ๔ หลอดหรือมีทรานซิสเตอร์ไม่เกิน ๖ ทรานซิสเตอร์อื่น คลังเสียงตามอัตราในชั้นที่ ๑</p> <p>(จ) เครื่องคันตุ๊ก ทั้งนี้ ไม่รวมถังเครื่องคันตุ๊กพื้นเมืองอื่นของเสียงตามอัตราในชั้นที่ ๑</p> <p>(ฉ) กล้องถ่ายภาพยนตร์หรือฉายรูป เครื่องฉายหรือรูปหรือเอกสาร เครื่องฉายภาพหรือภาพยนตร์ เครื่องม้วนหรือตัดคอปอล์ม เครื่องล้าง อัด ขยายหรือพิมพ์รูปเอกสารหรือภาพยนตร์ พลัมหรือ</p>		

บัญชีอัตราราชการค่า

ประเภท การค่า	รายการที่ประกอบอัตราค่า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราราย ร้อยละของ รายรับ
	<p>สิ่งอื่นที่ใช่คือหรือคล้ายรูป เอกสาร หรือภาพยนตร์ซึ่งมีไตใช่คือหรือ คล้ายกัน ไม่รวมดงเครื่อง เอกซเรย์ และ พลม ที่ใช่กับ เครื่อง เอกซเรย์ อันต้อง เสียภาษี ตาม อัตราในชั้นนี้ ๑</p> <p>(๗) สิ่งอุปกรณ ส่วนประกอบ หรือส่วนไตส่วนหนึ่งของสินค้าตาม (ก) (ข) (ค) และ (ด) ค่าตาม (ก) ถึง (ข) ซึ่งใช่ เป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการ แพทย์ และ รัฐมนตรี ชน มต ที่เสียภาษี ตาม อัตรา ในชั้นนี้ ๑</p> <p>ชนิด ๓</p> <p>(ก) คอมพิวเตอร์ หรือเครื่อง ซึ่งใช้กับไฟฟ้า</p> <p>(ข) รถจักรยานยนต์ หรือ เครื่องยนต์ ที่ใช้ติดกับรถจักรยาน</p> <p>ชนิด ๔</p> <p>(ก) รถยนต์นั่ง</p> <p>(ข) รถยนต์โดยสาร ที่มีที่นั่งไม่ เกินสี่คน</p>	<p>ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า</p> <p>ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า</p>	<p>๑๐.๐</p> <p>๒๐.๐</p>

ประเภท การคำ	รายการที่ประกอบการคำ	ผู้ประกอบการคำ ที่มาทางเสียดาย การคำ	อัตราภาษี ร้อยละ ของรายรับ
	<p>ชนิด ๘</p> <p><u>วางแผน หรือวางแผนก่อนผลิต</u> <u>ขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของตน</u> <u>ทางพวกรวม</u> แร่ โลหะหรือสินแร่ <u>โลหะทุกชนิด แต่ไม่รวมถลุง</u> <u>ประเมินราคาขาย</u> แร่ โลหะหรือ <u>สินแร่โลหะ</u> อันต้องเสียดายตาม <u>อัตราในชนิด ๑</u></p> <p>ชนิด ๙</p> <p>(ก) <u>สินค้าที่มิใช่สินค้าสำเร็จรูป</u> <u>หรือสินค้าที่ตกค้างในกฎกระทรวง</u> <u>ซึ่งขายให้แก่โรงงานตาม</u> <u>กฎหมายว่าด้วยโรงงานสำหรับใช้</u> <u>เป็นวัสดุ เพื่อผลิตรายต่อไป</u></p> <p>(ข) <u>สินค้าที่มิใช่ (ก) ซึ่งขาย</u> <u>ให้แก่ผู้ตน นอกจากที่กล่าวใน (ก)</u></p> <p>(ค) <u>สินค้าที่มิใช่ (ก) ที่ผู้ประกอบ</u> <u>กิจการ โรงงาน ไร่ โอนกรรมสิทธิ์</u> <u>หรือโอนการครอบครอง หรือโอน</u></p>	<p>ผู้ส่งออก</p> <p>ผู้นำเข้าหรือ ผู้ผลิต</p> <p>ผู้นำเข้าหรือ ผู้ผลิต</p> <p>ผู้ประกอบกิจการ โรงงาน</p>	<p>๘.๐</p> <p>๑.๕</p> <p>๕.๐</p> <p>๕.๐</p>

LIRT

ประเภท การค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการ ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละ ของรายรับ
๒. โรงสี และโรงเลื่อย	<p>ไปใช้เพื่อการอื่นมิใช่ใช้เป็นวัสดุ เพื่อผลิตขายต่อไป</p> <p>การทำกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) การสีข้าวทุกชนิด</p> <p>(ข) การเลื่อยไม้ทุกชนิด</p>	<p>(ผู้ทำการสีข้าว หรือเลื่อยไม้)</p> <p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p>	<p>(๔.๐)</p> <p>๓.๕</p> <p>๔.๐</p>
๓. การส่ง สารเคมี	<p>การทำกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) การขายกระแสไฟฟ้าและ วัตถุพลอยได้จากการทำไฟฟ้า</p> <p>(ข) การขายน้ำประปาหรือน้ำ บาดาล</p>	<p>ผลิต</p>	<p>๑.๕</p>
๔. การรับ จ้างทำของ	<p>(การทำกิจการใดชนิดหนึ่งจาก)</p> <p>การรับจ้างทำของรวมทั้งการขายส่วน ประกอบ และวัตถุพลอยได้ ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) การรับพิมพ์ เย็บ สุ่ม เอกสาร หรือทำปก</p> <p>(ข) การรับถัก ย้อม สาน ปัก หรือ ขยายรูป การทำปลอก การถัก ทำ หรือสร้างภาพยนตร์</p>	<p>ผู้รับจ้าง</p>	<p>๒.๐</p>

LIRT

ประเภท การค้า	รายการที่ประกอบรายการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าเสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละ ของรายรับ
<p>๕. การให้เช่าทรัพย์สิน</p> <p>๖. คัดงินคำ</p> <p>๗. โรงแรมและภัตตาคาร</p>	<p>(ค) การปลูกสร้าง หรือการก่อสร้างทุกชนิด</p> <p>(ง) การรัย โฉมเสียด้วยวิธีการทุกชนิด</p> <p>(จ) การรัยคัก คัก แต่งนมหรือตกแต่งร่างกาย</p> <p>(ฉ) การรัยจ้างทำของ อย่างเช่น การให้เช่าทรัพย์สินที่มีชื่อสังหาริมทรัพย์</p> <p>การทำคัดงินคำ การรัยฝากทรัพย์ หรือการ (รัย) ให้บริการเกี่ยวกับ การเก็บสิ่งของต่าง ๆ ในท้องถิ่น</p> <p>การทำกิจการคั้งต่อขึ้น</p> <p>(ชนิด ๑</p> <p>(ก) การทำโรงแรม</p> <p>(ข) การจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่ม จากสถานการค้ามีตตามที่จัดไว้ให้ประชาชน เข้าไปบริโภคได้ รวมทั้งในภัตตาคารหรือค้ายาเรต)</p>	<p>ผู้ให้เช่า</p> <p>ผู้ประกอบกิจการ</p> <p>(ผู้ประกอบกิจการ) (๕.๐)</p>	<p>๒. ๕</p> <p>๒. ๕</p>

ประเภท การค้า	รายการประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ที่มีหน้าที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละ ของรายรับ
	<p>(จ.นิค ๒๐ การทำนายอาหารหรือเครื่องคัม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาหารพบนเมือง น้า ชา กาแฟ หรือ น้าอกกลม)</p> <p>(ก) ในคลังหรือคานวเรต</p> <p>(ข) โรงแรม</p> <p>(ค) ภัตตาคาร</p> <p>(ง) ภัต ตา คาว ซึ่ง ส่วน ใหญ่</p> <p>จำหน่ายอาหารพบนเมือง น้าชา กาแฟ หรือน้าอกกลม</p>	<p>(ผู้ประกอบกิจการ)</p> <p>ผู้ประกอบกิจการ</p> <p>ผู้ประกอบกิจการ</p> <p>ผู้ประกอบกิจการ</p> <p>ผู้ประกอบกิจการ</p>	<p>(๓.๐)</p> <p>๑๐.๐</p> <p>๗.๕</p> <p>๕.๐</p> <p>๓.๐</p>
๘. การ ขนส่ง	<p>การรับขน ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ หรือการรับจ้างด้วยยานพาหนะ</p>	<p>ผู้รับจ้าง</p>	<p>๐.๕</p>
๙. โรงรับ จำนำ	<p>การรับจำนำตามกฎหมายว่าด้วย โรงรับจำนำ</p>	<p>ผู้ประกอบกิจการ</p>	<p>๒.๕</p>
๑๐. นาย หน้าและ ตัวแทน	<p>การรับทำการเป็นนายหน้า ตัวแทน ผู้(ชาย)ทอดตลาด หรือรับจัดการ ให้ผู้อื่น นอกจากที่ระบุไว้ใน ประเภท การค้าอื่นแล้ว</p>	<p>นายหน้า ตัวแทน ผู้ทอดตลาด หรือ ผู้ให้บริการ</p>	<p>๕.๕</p>
๑๑. การ ค้าอสังหา- ริมทรัพย์	<p>การขายอสังหาริมทรัพย์ เป็นทาง ค้าหรือหากำไร</p>	<p>ผู้ขาย</p>	<p>๓.๕</p>

LIART

ประเภท การค้า	รายการประกอบการค้า	ผู้ประกอบการ ที่มี พหุบาทเสถียรภาพ การค้า	อัตราภาษี ร้อยละ ของวอรัม
๑๒. อีนา- การ	<p>การขอมลสินที่มีใช้ของรัฐบาล การ ธนาคารพาณิชย์ที่มีกฎหมายว่าด้วย การธนาคารพาณิชย์ หรือกิจการ ของ ผู้ประกอบกิจการ โดยปกติ เยี่ยง ธนาคารพาณิชย์ เช่น ให้กู้ยืมเงิน ค้าประกัน แลกเปลี่ยนเงินตรา ออก ซื้อหรือขายตั๋วเงิน หรือรับส่งเงินไป ต่างประเทศด้วยวิธีต่าง ๆ รวมทั้ง กิจการโพงกวนหรือช่วยคว</p> <p>ชนิด ๑ คอกเคย ส่วนลค ค่าธรรมเนียม หรือค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บ</p> <p>ชนิด ๒ กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการ แลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การ ออก ซื้อหรือขายตั๋วเงิน หรือการ ส่งเงินไปต่างประเทศ</p>	<p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p>	<p>๒.๕</p> <p>๑๐.๕</p>
๑๓. ประ- กันภัย	<p>การทำกิจการทั้งต่อไป</p> <p>ชนิด ๑ การรับประกันชีวิต</p>	<p>ผู้ประกอบการ</p>	<p>๒.๕</p>

ประเภท การค้า	รายการที่ประกอบการค้า	ผู้ประกอบการค้า ทั้งหมดที่เสียภาษี การค้า	อัตราภาษี ร้อยละ ของรายรับ
๑๔. วิชา ชพอิสระ	<p>ชนิด ๒</p> <p>การรับประกันภัยอย่างอน ันการประกันชีวิตชพอิสระ (ในสาขาวิชากฎหมาย วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประเด็น ศิลปกรรม และการประกอบโรคศิลป์ รวมทั้งการทำสถานพยาบาล) ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเกษตรกรรม อันต้องเสียภาษี ตามอัตราในประเภทการค้า ๑. ชนิด ๑</p>	<p>ผู้รับประกันภัย</p> <p>ผู้ประกอบ(กิจการ) วิชาชพอิสระ</p>	<p>๓.๐</p> <p>(๒.๐)</p> <p>๑.๐</p>

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๕ ในกรณีต่อไปนี้ ผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงินหรือผู้ชำระราคาต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้ขายเงินหรือผู้ชำระราคา ในทันทีที่ผู้ควรวางเงินหรือผู้ชำระราคา ไม่ว่าจะมีการเรียกร้อง ให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตาม

(๑) การรับเงินหรือผู้ชำระราคาจากการค้าประเภทต่าง ๆ ของสถานการค้าที่ผู้ประกอบการค้าต้องจดทะเบียนการค้าตามหมวด ๔ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งครั้งแต่ส่งขายทันที

(๒) การให้เช่าซื้อทรัพย์สิน การขาย (หรือ) การรับจ้างทำของหรือการประกอบวิชาชีพอิสระ ที่ไม่ต้องจดทะเบียนการค้าตามหมวด ๔ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งครั้งแต่หนึ่งรายทันที

ถ้าการรับเงินหรือผู้ชำระราคากังกล่าวข้างต้น มีเงื่อนไขให้รอหรือชำระภายหลังงวดเดียวหรือหลายงวด ให้ออกใบรับผู้ควรวางในทันทีที่รับเงินหรือผู้ชำระราคานั้น

มาตราใหม่ (ให้) ใช้บังคับแก่การจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารหรือผลิตภัณฑ์ของรัฐบาลที่ยังมิได้ใช้ (หรือแก่กรณีใบรับที่ระงับออกนั้นใดรับยกเว้นไม่ต้องเสียอากรอยู่แล้ว)”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของ ๒๘. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ตัวอักษร แสดงสมัย	ผู้ค้ำประกัน อากร	ผู้ถือของชุกษา แสดงสมัย
๒๘. ไบริบ “(ก) สำหรับมูลค่าคงแก่ ๑๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒๐ บาท (ข) สำหรับมูลค่าไม่เกิน กว่า ๒๐ บาท ทุก ๒๐ บาทหรือเศษของ ๒๐ บาท	๑๐ สี่ทางค ๑๐ สี่ทางค	ผู้ถือของชุกษา ไบริบ ผู้ถือของชุกษา ไบริบ	ผู้ถือของชุกษา ไบริบ ผู้ถือของชุกษา ไบริบ

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปเป็น ข. และ น. ของข้อยกเว้นไม่ค้ำประกัน
 อากรตาม ๒๘. แห่งบัญญัติตราอากรแสดงสมัยหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่ง
 ประมวลกฎหมาย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
 (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

“ข. ไบริบสำหรับรายรับของเสียภาษีอากรค่าตามหมวด ๔

น. ไบริบจากการขายทรัพย์สินที่ผลหรือชื้อมาเพื่อขายต่อไปเป็นทางค้า

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในลักษณะ ๔ ว่าด้วยภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ แห่ง
 ประมวลกฎหมาย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
 (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๑๔ (บุคคลใดเป็นผู้ประกอบการค้าตามความหมายในประมวลกฎหมาย
 กอนมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช-
 บัญญัติแล้ว ทำให้บุคคลนั้นไม่เข้าลักษณะเป็นผู้ประกอบการค้าตามพระราชบัญญัติ
 นั้น และบุคคลนั้นมีสินค้าเหลืออยู่ในวัน ซึ่งบังคับพระราชบัญญัตินั้น ให้บุคคลนั้นพ้นจาก

เสียภาษีการค้า อากรแสดงใบและภาษีการค้า โภคภัณฑ์ตามความในบทบัญญัติแห่ง
ประมวลรัษฎากรก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินตราฉบับใหม่ทุก
หรือบุคคลนั้นจะยื่นคำร้องตามแบบที่อธิบดีกำหนดขอเสียภาษีการค้า อากรแสดงใบหรือ
ภาษีการค้า โภคภัณฑ์เข้ามาในคราวเดียวกันเสียหรือไม่โดยคำนวณจากอัตรา จากราคา
ตลาดของสินค้าในวันยื่นคำร้องก็ได้

สินค้าที่เหลืออยู่ในวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้เสียภาษีอากรประเภท
ที่ลดลงต่ำกว่าก่อนประมวลรัษฎากรก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
นี้ไว้แล้ว ก็ไม่ต้องเสียภาษีอากรประเภทนั้น ๆ ความว่าความข้าง()

ผู้ประกอบการค้าและหรือผู้ค้าโภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากรก่อน พระราช-
บัญญัตินี้ใช้บังคับและเป็นผู้ประกอบการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ยื่นชำระ
หนี้ค้างชำระอยู่ หรือได้ยื่นชำระหนี้ตามข้อผูกพันหลักฐานเป็นหนังสืออันได้
ทำไว้ก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงเสียภาษีการค้าและอากรแสดงใบตาม

ประมวลรัษฎากรก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือผู้ประกอบการค้าในขณะ
ยื่นคำร้องตามแบบที่อธิบดีกำหนดขอเสียภาษีอากรดังกล่าว เหมาค่าวเดียวกันเสียไป
โดยคำนวณจากอัตราจากหนี้ค้างชำระในวันยื่นคำร้องก็ได้ ทั้งนี้ในกรณีเป็นการ

ค้าโภคภัณฑ์ ให้ผู้ขอเสียภาษีการค้า โภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากรดังกล่าวด้วย
บุคคลใดมีสินค้าคงเหลือจากการนำเข้าหรือการผลิตก่อนวันพระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับและได้ขายสินค้านั้นเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่าเงิน

ผู้ประกอบการค้าตามพระราชบัญญัติ
ผู้ประกอบการค้าและหรือผู้ค้าโภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากรก่อน พระราช-
บัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งไม่ใช่ผู้ประกอบการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ แต่มีสิทธิที่จะ
ได้ยื่นคำร้องตามข้อผูกพันพร้อมสินค้าเหลืออยู่ หรือมีหลักฐานจากการค้าค้างชำระอยู่

ให้เสียดำเนินการค่าและอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากรก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้
 บังคับ ทั้งนี้จนกว่าสิ้นค่านับรวมหรืออุกหนโทษชำระหนี้หมด หรือยุบคณนรณ
 ค่าของตามแบบที่อธิบดีกำหนดขอเสียภายในอากรดังกล่าวในคราวเดียวให้เสร็จไป
 โดยคำนวณภายในอากรจากราคาตลาดของสินค้าและหรือจากหนี้ที่ค้างชำระในวันยื่น
 คำร้องก็ได้ ทั้งนี้ ในกรณีเช่นการค้าโลกทัศน์ ให้ผู้ซื้อเสียภายในชำระขอ
 โภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากรดังกล่าวด้วย

มาตรา ๑๔ ทวิ เพรงรักษาประโยชน์ในการรักษาภายในอากร ให้ผู้ประกอบ
 การค้าและผู้ค้าโลกทัศน์ตามประมวลรัษฎากรก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้ และ
 ผู้ประกอบการค้าตามพระราชบัญญัติ มีหน้าที่ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด
 แสดงประเภท ปริมาณและราคาของสินค้าที่จะได้รับตามข้อผูกพัน หรือสินค้าที่เหลือ
 อยู่ หรือจำนวนหนี้สินที่ค้างชำระอยู่ในวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๔

แบบแสดงรายการตามวรรคก่อนให้ยื่นต่อ

(๑) อธิบดี ในกรณีที่มีผู้จำหน่ายมีสถานการค้าอยู่ในเขตจังหวัดพระนคร
 หรือจังหวัดธนบุรี

(๒) สรรพากรจังหวัด ในกรณีที่มีผู้จำหน่ายมีสถานการค้าอยู่ในเขต
 จังหวัดอื่น

การยื่นแบบแสดงรายการดังกล่าว โดยภายในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔
 และรายได้เงิน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ให้ถือว่ายื่นแล้ว

มาตรา ๑๔ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ยื่นแบบแสดงรายการตาม มาตรา ๑๔ ทวิ

หรือยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๑๔ ทวิ เป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุก
 ไม่นเกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ในการปฏิรูปคดีเกี่ยวกับอาชกรทางอัยหรือพิงชำระก่อนวันทบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม)

(๑) ในการปฏิรูปคดีเกี่ยวกับอาชกรทางอัยหรือพิงชำระก่อนวันพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม และ

(๒) ในการปฏิรูปคดีเกี่ยวกับอาชกรตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการ ตาม พระราชบัญญัติ

.....

ประธานสภาข้าราชการรวมบัญชี
ขอเชิญคณะกรรมการเจ้าประจำที่
(คณะกรรมการเจ้าประจำที่)

ประธานสภาข้าราชการรวมบัญชี
คณะกรรมการมีอะไรลดลงเพิ่มเติม
บ้างใหม่

นายสุนทร หงส์ตติกรมภ
(ประธานกรรมการ): คณะกรรมการ
ไม่ทำอะไรที่ระแ่งลง

ประธานสภาข้าราชการรวมบัญชี
ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการ
สภาฯ): ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมาย (ฉบับที่...)
พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่
มีผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ

ไม่มีผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มี
ผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
มาตรา ๕ มาตรา ๖ ไม่มีผู้แปรญัตติ
มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีผู้แปรญัตติ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีผู้แปร
ญัตติ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีผู้
แปรญัตติ และขอสงวนไว้ มีการแก้ไข

ประธานสภาข้าราชการรวมบัญชี
ขอท่านผู้สงวนอภิปราย
พลเรือตรี สนิท โปษะ
กฤษณะ: วันนผมขอขวณเวลาททาน
ในเรื่องการอภิปรายมาตรา ๙ กระผม
ขอความเห็นใจจากสมาชิกในเรื่อง
อภิปรายในวิชาอาชีพอิสระ วิชาอาชีพ
อิสระ ในคำจำกัดความหมายความว่า
วิชาอาชีพซึ่งไม่กระทำการเป็นอิสระใน

สาขาวิชา กฎหมาย วิศวกรรม
สถาปัตยกรรม การบัญชี ประวัติศาสตร์
กรรม และการประกอบโรคศิลปะ รัฐม
ทั้งการศึกษาด้านพยาบาล แต่ไม่รวมถึง
เภสัชกรรม ในที่นี้เราไม่เห็นวาทษาคู
การทศกร สอน หนังสือ ไม่ใครวมอยู่ใน
วิชาอาชีวศึกษา ขอใหท่านผู้เกี่ยวข้อง
แยก หน้า ๕ มาตรา ๘ หมวด ๔
ภายใต้การคำ ข้อความทั่วไป ในมาตรา
๘๗ ในหมวดนี้ การคำหมายความว่า
การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การ
อุตสาหกรรม การเกษตร วิชาชีพ
อิสระที่คชชอก การผลิต การนำเข้า
การส่งออกหรือการให้บริการใดๆ เพื่อ
หาประโยชน์อันมีมูลค่าและได้แก่การค้า
จัดที่เสถียรได้ไว้ และให้ความหมายรวม
ถึงการประกอบวิชาชีพอิสระด้วย การ
ที่คณะกรรมการการค้าว่า “วิชาชีพ
อิสระ” ออก ผู้แปรญัตติก็พอใจ แต่
ที่ไปเดิมคำว่า “และให้หมายความรวม
ถึงการประกอบวิชาชีพอิสระ” ด้วยนั้น
ผู้แปรญัตติไม่เห็นด้วย เพราะว่าการท
ระจิดคำ นั้นออกแล้วมาเติมคำเข้า
แสดงความหมายอันเกี่ยวกัน เช่นการ
สังเคราะห์คำมากกว่าและเป็น การ พก

เล่นคำ การค้าโดยปกติเราถขายแล้ว
ว่า จะต้องมีส่วนของแลกเปลี่ยน กัน
ในวิชาอย่างอื่น วิชาชีพ ซึ่งกรรม
ระจิดกล่าวในวิชาชีพแพทย์ ในวิชาชีพ
แพทย์แล้วไม่มีอะไรจะของแลกเปลี่ยน
กัน ในอาชีพแพทย์ แต่เดิมก็ได้เอากาย
เงินไปซื้อแล้ว แต่ทำไมจึงจะมาเอ
เช่นภายใต้การคำ เราไม่ทรวยแต่ว่าแพทย์
หลักเลี้ยงกายรังโค โทเด็ก เกษภายใต้การ
คำเช่นนั้นก็ไม่มีอะไรถูกน เพราะไม่มี
สิ่งที่จะโรที่ระมาออกให้ทรวยว่า พวก
แพทย์หลักเลี้ยง กาย หลง จวก ที่โคแปร
ญัตติ คณะกรรมาธิการก็ยอมว่าไม่
ต้องรทระเขียน และไม่ต้องเขียนภายใต้
เก็ช แต่ว่าเขียนภายใต้ทุก ๖ เก็ช
ตามที่ท่านประธานกรรมาธิการโดยอขาย
ให้ฟังว่า ผู้เชี่ยวชาญของธนาคารโลก
โคกล่าวไว้ว่า ผู้ทมอาชีพอิสระใน
ประเทศไทย เสียภายใต้รายโคน้อยเกินไป
แต่ทจริงแล้ว ในวิชาชีพ แพทย์โดยมาก
แพทย์เมือสำเร็จจากการศึกษาของมหา
วิทยาลัยมาทุกคน ก็ทระเขียนประกอบ
โรคศิลปะ แต่ทุกคนก็ได้ประกอบโรค
ศิลปะแน่นอน อย่างเช่นทกระผมระ
กล่าวถึงข้อว่า อย่างรัฐมนตรีว่าการ

LIRT

กระทรวงสาธารณสุข ท่านก็ไม่เคยทำ
 การประกอบโรคศิลปะเลย หรือว่าท่าน
 อธิษทหรือผู้ใหญ่ว่าท่านหรือแพทย์ทาง
 อนามัยก็ยกทะเบียนไว้จริง แต่ว่าไม่ให้
 ประกอบโรคศิลปะอีกอย่างหนึ่ง ผู้
 เชี่ยวชาญท่านก็ไม่ทราบว่าในชั้นเรา
 การตรวจการ รักษาสำหรับญาติพี่น้อง
 หรือเพื่อนเราทำให้โดยมากก็ไม่ค่อย
 เสียเงิน การปรึกษาไข้อย่างนี้ในสถาน
 ถัดมาการปรึกษาไขเหมือนกัน โดยมาก
 เห็นหมอกโหนด โดยมากคนปรึกษา
 การปรึกษาเข็นนี้ ถ้าจะพกลงเข็นการ
 ค่าก็จะต้องเก็บเงิน ถ้าจะขีวเข็นการค่า
 แล้ว คนไข้เวลานั้นจะรู้สึกว่ามีค่า
 มาก โดยปกติทุกวันนี้ เมื่อคนช่วย
 อนามัยเขาไปตามสถานพยาบาลหรือ
 โรงพยาบาลต่าง ๆ เมื่อเขาไปในสถาน
 พยาบาลนั้น เขาไม่ได้ถามก่อนว่ามีเงิน
 เท่าไร เราได้ทำการรักษาพยาบาลให้
 โดยไม่คิดเงินก่อน เมื่อไม่มีเงินเรา
 รักษาให้เช่นเดียวกับคนที่ไม่มีเงินเหมือน
 กัน ด้านแพทย์ในเมืองเรา รักษา
 ญาติพี่น้องของตัว การเรียกเงินแล้ว
 ไตร ๆ ก็รู้ว่าเข็นคนช่วยหน้าเลือดทั้งนั้น
 ตามปกติก็แพทย์เมื่ออธิษทเห็น อย่างนี้

โรคระบาด เมื่อเขายามาคิด ก็ระมัด
 ตามละแวกบ้านของตัวด้วย และคิด
 คนอื่น ทั้งนี้ไม่คิดเงินอะไร นอกจาก
 ทำไปโดยจรรยาแพทย์ มรรยาทและ
 ศีลธรรม มนุษยธรรมของแพทย์เท่านั้น
 เอง ที่ว่าแพทย์หาเงินได้มากและไม่
 ยอมเสียภาษี เช่นการกล่าวที่ไม่เสีย
 ภาษีก เพราะแพทย์ทรมวยไตสิ่ง ๆ
 เย็นร้อนหม่นเข็นแค้นเคืองหม่นขย
 หรือแพทย์ไม่มเลย จะได้ก็เข็นร้อนพัน
 เท่านั้นเอง เพราะว่าอย่างตามสถาน
 พยาบาลส่วนตัวก็ตั้งขึ้นโดยมากเมื่อ
 คนไข้มาปรึกษาในวันหนึ่งสัก ๑๐-๒๐
 รายก็เห็นจะพอสัก ๕-๖ รายเป็นส่วน
 มาก ทางกรมก็อยากทราบเหมือนกัน
 ว่าทางภาษีเงินได้ต่าง ๆ ที่เก็บจากพวก
 อาชีพอิสระ จากพวกแพทย์ในกรณีอะไร
 เท่าไร เพราะว่าคณะกรรมการจัดทำ
 ใ้ใจกว้างว่าภาษี การ คำน ลักลง จาก ๒
 เปอร์เซ็นต์เช่น ๑ เปอร์เซ็นต์ เพราะ
 ธรรมดาภาษี รายได้จาก พวก ประกอบอาชีพ
 ๑๐๐ ล้านบาทต้องระไ้แค่เพียง
 ๑ ล้าน นึกคิดว่าพวกประกอบอาชีพ
 อิสระคงไม่ไ้คง ๑๐๐ ล้านบาทเป็น
 แน่ สำหรับในทางประเทศนี้การปรึกษา

ญาติพี่น้องหรือเพื่อนในไม่ฟรี คือว่า แพทย์เขาก็กินเงินได้ เพราะว่าในต่างประเทศเช่นสหรัฐอเมริกาที่มีการประกันการเจ็บป่วย มีกลุ่ม ครอสส์ (Blue Cross) บลู ชิลด์ (Blue Shield) ต่าง ๆ พวกนี้เมื่อแพทย์รักษาแล้วไปเก็บเงินจากบริษัทได้ หรืออย่างในประเทศอังกฤษจะมี โซเชียล เมดิซีน (Social Medicine) เมื่อแพทย์รักษาเสร็จแล้วเก็บเงินจากรัฐบาลได้เช่นเดียวกัน คือในต่างประเทศนี้ไม่มีภาษีจากคน เรื่อยๆ ขอถามฮวานไม่มี คือในประเทศเราจะต้องจ่ายเงินแต่เขาซึ่งเราทำเองไม่ได้ให้แก่คนไข้ โดยที่เราต้องยอมเสียสละไป เรือการเกี่ยวกับเงินการค่าของพวกอาชีพอิสระนี้ยังไม่ถึงเวลาที่จะทำ เพราะว่าวัฒนธรรมมาซึ่งการก็ได้บอกไว้ว่า ในต่างประเทศบาง ประเทศบาง ประเทศเขามีการเก็บกัน แต่ว่าประเทศเขาเจริญมากกว่าของเรา แล้วแพทย์กมต้องเป็นหมื่น ๆ คน แล้วเขาก็มีการประกันสังคม มีการประกันการเจ็บป่วย การที่จะเก็บภาษีทางพวก

ประกอบวิชาชีพอิสระก็ไม่ขาดของอะไรถ้าเราเปลี่ยนเป็นว่าผมเห็นท้ายรายได้ไม่ใช้การค่าเพราะว่าถ้าการค่าแล้วจะต้องมีสิ่งแลกเปลี่ยน คือว่าเวลาเราไปซื้อของเราก็ต้องเอาเงินไปให้เขาอะไรต่าง ๆ แต่ว่าไปพบแพทย์เราไม่ได้อะไรเงินไปให้กันฟรี เราได้รับการพยาบาลกัน เรื่องจะมีเงินหรือไม่เงินนั้นเป็นเรื่องที่พหุกันทั้งสองคือการเป็นการแล้ว ศัตรูรวมยอมเสียสละไป คือถ้าคนช่วยไปรักษาจากแพทย์ เมื่อไม่มีศัตรูรวมเราก็ดึงคนไข้ไปนาน ๆ ให้นานยิ่งขึ้นก็ศัตรูรวมแพทย์ ศัตรูศัตรูรวมไป โดยปกติแพทย์กรบราชการในเวลาราชการนี้เราก็ไม่อิสระ ๐๘.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ ไม่ใช่เวลาอิสระ แต่จนเวลาไปเราถือว่าเราทำการอาชีพอิสระ เพราะฉะนั้นหลัง ๑๖.๓๐ ไปแล้วถ้าเราดูว่าเป็นการค่า คนไข้ในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลจะลำบากมากกว่าเพราะว่าหลังจากนั้นไปเราอาจจะไม่ไปก็คนใดคนหนึ่งหรืออะไรหรือคนไข้ใครยักตัวไว้เราจะคงทำการค่าอะไรต่าง ๆ เหล่านี้

ประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าอาชีพประเภทอิสระนี้ให้ไม่ถึงล้านบาท รวมเข้กับเสรีทั้งหมกแล้วเป็นเงินเรือนหมื่นเรือนแสนเท่านั้นเอง ซึ่งถ้าจะว่ากันไปแล้ว ผมคิดว่ามันยุติปกติทีเดียว อันนี้ผู้เชี่ยวชาญได้มาปรึกษาและยืนยัน ผมเชื่อว่าท่านที่สนใจ ที่สำนักงาน รายงานของ ผู้เชี่ยวชาญที่เราขอมา จาก สหประชาชาติ กัก หรือ จาก ธนาคารโลก ก็กระชั้นชิดเป็นหลักฐาน แน่นแฟ้นทีเดียว ว่า ความเห็นที่จริงรายได้ทางบ้านอาชีพอิสระนี้ เขาเชื่อว่ามีมากพอสมควร แล้วส่วนของภาครัฐฯ พงจะได้นั้นน้อยเกินควรทีเดียว อย่างไรก็ดี ผมอยากจะขอเรียนเพิ่มเติมว่า การที่เราเรียกอาชีพประเภทนี้หรือคนโลมอาชีพประเภทนี้เขาเป็นภาษีการค้ามันก็ผิดอยู่เนือง จากที่ผมได้เรียนแล้วเมื่อสัปดาห์ก่อน เขามา เพื่อให้ทางท่านสมาชิกกรมเกียรตินัยหลักการ เป็นการแก้ชวคราว เกยวกับกระทรวงที่เราจะตั้งทำ เพื่อกลี่ยกงบประมาณด้วย เป็นการแก้ไขในของประมวลรัษฎากรของเรา แล้วเวลานี้ทางคณะกรรมการพิเศษซึ่งทาง คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้น ก็ได้ประชุมกัน

อย่างเคร่งครัดมาเป็นระยะหลายเดือนแล้ว ที่จะต้องคายนามประมวลรัษฎากรของเราทั้งเล่มเสียทีเดียว เพื่อให้ทันสมัย เป็นประโยชน์ สัมเทศสมผล เป็นอรรถมถักสังคัม และที่สะดวกแก่ผู้เสียภาษี ผู้เก็บภาษีของชน แล้วก็ในทางสังคายนานี้ เราจะได้นำเรื่องของวิชาชีพอิสระนี้ไปพิจารณาเป็นพิเศษ ทางหาก เราจะไม่รวมเอาไว้ในประเภทภาษีการค้า และแน่นอนคำว่า "การค้า" ข้างที่เรากำลังจะเปลี่ยนไป เพราะปรัชญาและหลักการใหญ่ของเราทั้งสองจะเปลี่ยนไป เราจะได้ว่าเราเก็บจากรายได้ส่วนใหญ่นั้น ท่านที่สนใจเป็นพิเศษจะเห็นได้ว่า ในเนื้อหาของร่างที่ขอข้อ หน้าท่าน สมาชิกทั้งหลายในโอกาสนี้ ท่านจะเห็นทีเดียวว่า คำว่า "การค้า" นั้น กว้างมาก ไม่ได้รวมเฉพาะวิชาชีพอิสระเท่านั้น แม้ธุรกิจบางอย่างที่เรเรียกจำไม่ใช่เป็นการค้าขายโดยตรง แต่ความรวยได้โดยทางอ้อมบ้าง เราถือถือว่าเป็นการค้า เนื่องจากว่าทางรัฐบาลได้เสนอร่าง นามเป็นหลักการ ๔ หลักการ คือแก่ภาษี การค้าอะไรก็อะไรต่าง ๆ ๓-๔ หลักการ การที่เราจะเปลี่ยนไปเป็นวิชาชีพ

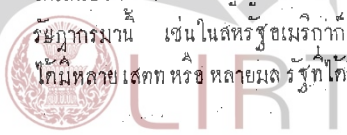
เขศขยอยงสมยเมอกระผมเนนเคกักกง
 โทยนวอยางนเนน แศสมยนแพทยไมได
 กระทบอยางนเนน ถอวอยางนเนนคิลธรรมแล
 รรชยา ชวยชวยวัก แศศความหมาย
 การคานไมใชศหมายลคชงไปถงคนน.
 หมายศความวาทชงมีการผลกเปลยน ถา
 พุดถงในแงนแลวกระผมเห็นวแพทยท
 มีอาชัพ ไปชวยเหลือประชาชน ไป
 ทางการเงินสวนทวยาง ในลคษณะเชนนแลว
 สำหรัคนจนเนน แพทยกมีสวนชวย
 วิทยาลัยแยงเวภากระ เศมอหนง
 ไรเรียน วายฎร ตงชน เพชชวย สอน
 นกเรียน แยงเวภากระวิทยาลัยทางการ
 ศึกษาเชนนเนน แศวาทางฝายไรเรียน
 วายฎรเนนวิทยาลัยยงมีชบไซค(subsidy)
 อกเงินชวยเหลือ แศสำหรับทาง
 แพทยเนน แพทยชวยเหลือโทยไมคอง
 การชบไซค คองการเพยงแศวาทเพอ
 รัรักษาคิล ธรรม รรชยา ชวย ชวยวัก มนษย
 เพราะ ฉะนเนน ถากระ นยามวิชามแพทยเนน
 การคานแลว ผมนกวแพทยอาจะททำ
 การคานแยงวณคาทว ๆ ไปถก โทย
 มีการชบการคานเวลา ๖ โมงเย็น หรือ
 วถาสมมคานคานไชระเนนโรคหวโรววย
 เนนลมชมนมาคสามไปคานแพทย แพทย

ระบุชอวว่า เศว ผมชบการ คานเวลา ๖
 โมงเย็นแลว ชงทางปฏยคณแลวท
 ไมได นกระผมยกทวอยางอยางน
 เนนคน หรือวาทแพทยไปทากอากาศท
 ยางเนน เกิดผลอยมบุตรชองใครคน
 หนงไปจมนว วิงมาทาทชวย แพทย
 ชอวว่าผมทากอากาศ ผมไมไดคานย
 อยางนเนนคน เพราะ ฉะนเนนเรอง
 คิลธรรมรรชยาน การคานกระผม
 ไมชคชอง ในเรอง ทระ เกษภาย เศม
 อยางหนงอยางใด แศวาทางเกยชคาว
 การคานเนน โดยสรบแลวกระผม
 ถอวว่าสำหรัการคานชวยชวยชวยแพทยชง
 มีคิลธรรมรรชยานคองระมศความหมาย
 ทางกัน สวนการเสยภายทว อตราภาย
 สำหรัชวยชวยชวยชวยชวยชวยชวยชวย
 เศมชชเนน ผม ไมชคชอง ะไร อกเลย
 แศเพยง ะไร เชนคานคานเวคคองทไร
 เศมระสมเพอรักษาเกยชคิล สำหรั
 ททานวิ มน ทว ฎร ณาแลง วา ใน
 แศน การคณ ทระ เปลยน แศลจ เรองการ
 ภาย ในกาลคชไปเลมใหญ่ เนน ะไรไช
 คานใหม่ คอวจะเนนอตราชวยชวยชวย
 หรือเนนอตราชวยชวยชวยชวยชวยชวยชวย
 การ คานไม ใชพพชเนน กชเนน พระ คิล

อย่างไร แต่ทำไม่แล้วเวลานเพียงแต่
เปลี่ยนคำพูด ๒-๓ คำเท่านั้นทำไม่ทำ
ไม่ได้ กระผมทนกว่าถ้าเราเจรจาเสีย
เถียงจะ ไม่ดีกว่าหรือ

นายหิรัญ สุตะบุตร (กรรมมา
ธิการ): กระผมได้รับฉันทจากคณะ
กรรมมาธิการใหม่มาแจ้ง ณ ที่นี้ กระผม
รู้สึกชอบ พระคุณเป็นอันมากที่ท่านผู้
เกียรติได้ รับผิดชอบ แล้วว่าผู้ประกอบวิชา
ชีพอิสระนั้น พรอมแล้วที่จะเสีย สละใน
การเสียภาษีให้แก่ประเทศชาติ แต่
รังเกียจขึ้นคือเคียวว่าใช้คำว่าภาษีการค
นั้นไม่เหมาะสม กระผมใคร่ขอเรียนว่า
คณะ กรรมมาธิการ ได้พิจารณาแล้ว โดย
ร้อยค้อยแล้ว สักว่าถ้าจะเปลี่ยนชื่อภาษี
เป็นภาษีอย่างอื่น เช่นคำว่าภาษีรายรับ
ก็จะเป็นการ ผิด หลักการ ที่ได้เสนอคือ
สักว่าเปรียบเปรยภาษีการค้า จึงเห็นกันว่า
ทำไม่ได้ แต่เช่นนั้นก็ตามคณะกรรมมา
ธิการได้พยายามหาทางประนีประนอม
ที่เห็น ไปตามคำแปรญัตติมากที่สุดก
จะมากได้ เช่นเห็นกันว่า ผู้ประกอบ
วิชาชีพอิสระไม่ ต้องจ่าย ภาษีเหมือน
เช่น ผู้ประกอบ การค้าทาง หลาย และ ผู้
ประกอบวิชาชีพอิสระ ไม่ต้องยื่นเสียภาษี

ทุก ๆ เดือน เหมือน ผู้ ประกอบ การ ค้า
ทั้งหลาย เพียงแต่ว่า เดือนนั้นเสียภาษี
หนึ่งครั้ง ในแง่ราย ใต้นที่ทรงทางฝ่าย
ในรัฐนะที่กระผมเป็น กรรมมาธิการ ใน
รัฐบาลก็ไม่ ใช่ว่า จะ ทรง ราย ใต จากผู้
ประกอบวิชาชีพมากมายนัก เพราะเหตุ
ว่าในขณะที่เดียวกันในร่างของภาษีเงิน
ได้ก็ เคล็ดหย่อนส่วนควสาม ภาครัฐฯ
และบุตร โทมากรขึ้นกว่าแต่ก่อน ซึ่งผล
แห่งการนี้ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระก็เคล็ด
หย่อนด้วยเหมือนกัน ผู้เสียภาษีเงินได้
ทุกคนเมื่อเคล็ดหย่อนแล้วรวมกันจะเป็น
เงิน ซึ่ง รัฐบาล ต้อง สูญ เสีย ราย ใต ไป
หลายสิบล้านบาท ซึ่งจะเก็บภาษีจากผู้
ประกอบวิชาชีพอิสระทั้งหมด สำหรับ
ภาษี การค้านี้คง จะ ใต ไม่ มาก มาก นัก
นอกจากนั้นคณะกรรมมาธิการได้พยายาม
พิจารณาเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ว่า
มีประเทศใดบ้างที่ได้เก็บภาษีจากผู้ประกอบ
วิชาชีพอิสระ ในที่นั้นของนี้ ผลปรากฏ
ว่าใตมอຍมากกว่าหลายประเทศเหมือนกัน
ที่ใตเก็บภาษี ในรูปใตของกรมสรรพากร
ใตเสนอ ร่าง พระ ราชบัญญัติ ประมวล
กฎหมายอาญา เช่น ในสหรัฐอเมริกาก็
ใตมีหลาย สิบท หรือ หลายหมื่น ร้อย ใต

เกษภายในรูปนี้ นอกจากนั้นยังมี
 ประเทศสเปน ประเทศฝรั่งเศส ประเทศ
 ลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศ
 อาเซียนศึกษา ประเทศบราซิลเหล่าน
 ี่นี้เห็น หรือโคทอนก็เกะภายในรูป
 อย่างเกะวักททางรัฐสภาไทเส้นหมาน
 ี่นี้ทั้งนั้น กระผมใคร่ขอเรียนเพิ่มเติม
 สักเล็กน้อย ในการเสียดายให้แก่
 ประเทศชาตินี้ ทั้งรับทวมเองก็เห็น
 พวกกฎหมาย ตามออกจากราชการ
 ไปแล้ว ผมก็อาจจะต้องเห็นทนายความ
 และต้องเสียดายเงินเหมือนกัน และ
 ี่นี้ผมเห็นแก่ส่วนทวมแล้ว ผมควรจะ
 เห็น คล้อย ตามไปใน ทางที่ไม่ควร เกะ
 ี่นี้ แต่เมื่อผมได้คำนึงรอบกานและ
 เพื่อประเทศชาติแล้ว ผมเห็นว่าผู้
 ประกอบวิชาชีพอิสระควรจะไต่เสียด
 ี่นี้ สละเสียดายด้วย กระผมขอแนะนำกล่าว
 ี่นี้ ของผมซึ่งเสียดาย ซึ่งเห็นผลพวงศาสตร์
 ี่นี้ สูงสุดแห่งสหรัฐอเมริกา ไทโคยกกล่าว
 ี่นี้ ไว้ว่า “ข้าพเจ้านักทริเสียดาย
 ี่นี้ ข้างขงเพราะการเสียดายนั้น เป็นวิ
 ี่นี้ เกะวักแทนทข้าพเจ้านะขออารายธรรม
 ี่นี้ ให้แก่ ประเทศชาติของ ข้าพเจ้า ไท
 ี่นี้ กระผมคิดว่าในการที่รัฐบาลจะเสียดาย
 ี่นี้ จากผู้ประกอบวิชาชีพอิสระนั้น ไม่ใช่

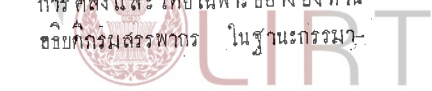
ี่นี้ ว่าเกะเพราะวงเกะๆ หรือเพราะมีการ
 ี่นี้ หลกเลียง แต่เพื่อระบอบของเกะวัก
 ี่นี้ ไทเกะวัก เกะผประกอบวิชาชีพอิสระ
 ี่นี้ เพราะการทคองเสียดายนั้น ถือว่าเป็น
 ี่นี้ เกะวัก ไม่ใช่ว่าเห็นการเสียดาย
 ี่นี้ กระผมขอชักทวออย่างว่า ถ้าไม่กระผม
 ี่นี้ รังทคเช่นนี้ ก็เพราะว่าในประเภทการค
 ี่นี้ ทระบุดาน ผูกแขนมนแต่เพียงทวแทน
 ี่นี้ ทหรอนายหนาทาทระกนชีวิต และว่า
 ี่นี้ เป็นผู้ประกอบการค้าโดยตรงก็มิใช่ แต่
 ี่นี้ พวกเหล่านทคองเสียดายจากขอทวราย
 ี่นี้ ททวไคมาเหมือนกัน และทคอยู่ใน
 ี่นี้ ประเภทการค้า ส่วนผู้ประกอบวิชาชีพ
 ี่นี้ อิสระนั้น เป็นผู้ทคธุรกิจให้ผอนหรือ
 ี่นี้ เพื่อผอนเหมือนกัน และผมจึงทคอบแทน
 ี่นี้ ความสมควรแก่กระผม ผูกกันอยู่แต่เพียง
 ี่นี้ ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระนั้น มิเกะวัก
 ี่นี้ สูงกว่า ไทใช้วิชาทการประกอบมา
 ี่นี้ ยิงกว่าทวแทนหรอนายหนาทาทระกน
 ี่นี้ ชีวิต เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่า ใน
 ี่นี้ การทผประกอบวิชาชีพอิสระต้องเข้ามา
 ี่นี้ เสียดาย เช่น เกะวักท พวกท ประกอบ
 ี่นี้ ธุรกิจให้ผอนในประเภทอื่นนั้น เป็น
 ี่นี้ การทคของ ไม่ไคทให้ผอนผู้ประกอบวิชา
 ี่นี้ อาชีพนั้นเสียดายแต่ประการไคเลย

หลวงประกอบนิติสาร :
 ข้าพเจ้าเป็นผุ้หนึ่ง ซึ่งร่วมแปรรูปคดีใน
 เรื่องวิชาอาชีพอิสระ และเป็นผุ้หนึ่ง
 ซึ่งร่วมสงวนความเห็นไว้ขอความวินิจฉัย
 ของสภา ก่อนที่ข้าพเจ้าจะพูดต่อไป
 ข้าพเจ้าอยาก จะขออนุญาต ทำความเข้าใจ
 ใจกับท่านประธานสักเล็กน้อย ขณะนี้
 เรากำลังอภิปรายในมาตรา ๘๘ ซึ่งเขียน
 มาตราที่ยกเลิกความในหมวด ๔ ว่า
 ด้วยอาชีพการค้า แห่งประมวลกฎหมาย
 ตามลักษณะ ๒ นั้นทั้งหมด แล้วบัญญัติ
 ใหม่ขึ้นแทน คงปรากฏในร่างที่อยู่ใน
 มือสมาชิกทั้งหลาย ทั้งแต่หน้า ๕ เป็น
 ต้นไป จนถึงหน้า ๒๘๗ เพื่อความ
 กระชับแจ้ง เพื่อความเข้าใจอันแก่
 ประชุม ข้าพเจ้าเห็นจะต้องขออนุญาต
 ท่านประธาน พுகานานสักหน่อย และ
 ปรพยายามอย่างขง ก็รวบรวบ แต่
 เรื่องนรวบรวบมากเกินไปประเลยไม่เข้าใจ
 กัน คำปรญัตติของข้าพเจ้ารวมกับ
 สมาชิกที่อภิปรายไปเมื่อวัน ๒ คนนั้น
 มีว่า เราขอทบทวนวิชาอาชีพอิสระออก
 จากมาตรา ๘๗๖ อันเขียนบทบัญญัติใหม่
 ในมาตรา ๘๘ ที่ปรากฏอยู่ในหน้า ๕ นี้
 จากข้างล่างขึ้นไป คือบรรพทบท ๖ แล้ว
 เราขอทบทวนการสุกท้ายในบัญญัติประเภท

การค้าและอัตราการค้า ซึ่งปรากฏ
 ในหน้า ๒๘๗ อันกับ ๑๔ วิชาชีพ
 อิสระทั้งอันยกที่เกี่ยว เราขอทบทออก ผ
 แปรรูปคดีทั้ง ๓ คน รวมทั้งข้าพเจ้า
 ก็ขอแจ้งในกรรมาธิการ ความจริง
 เรากรลิกขอยคุณกรรมาธิการเป็นอันมาก
 ที่ไคพยายามจะแก้ไขอิสระล้ม ปล่อยให้แก้
 ว่าเป็นอันมาก แต่ความเห็นที่น่ายสใจว่า
 ผลที่สุดความเข้าใจของเราไม่ตรงกันกับ
 การแก้ไขของกรรมาธิการ จึงเขียนใน
 ท่านองรับว่า คำว่า "วิชาชีพอิสระ"
 นั้น ไม่ใช่การค้าแน่ อย่างที่ท่านรัฐ-
 มนตร วาการกระทรวงการคลัง ไคชี้แจง
 คอ สภาชั้น รัช หลกการ นั้นว่า วิชาการ
 ประกอบวิชาชีพอิสระก็คือ การขายวิชา
 อย่างไรเล่า นั้น ยกเว้นทยอมรยกัน
 แล้วทั้งขึ้นกรรมาธิการ และในสภานว่า
 ไคยสถาพอนแท้จริง วิชาชีพอิสระหา
 ใช้การค้าไม่ ทั้งนี้คณะกรรมาธิการ
 จึง ไคยอมตก คำว่า "วิชาชีพอิสระ"
 ออกเสียจากบรรพทบท ๒ ของบทนิยาม
 คำว่า "การค้า" แต่ท่านไปเคมยบรรพท
 ท ๓ ให้อ่านและให้หมาย ความรวมถง
 การประกอบวิชาชีพอิสระด้วยสร้ผลตก
 ท่าน สง ไคระที่ หรือ อนู โลมถึง ทท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ คลัง ช้แจง

เมื่อกัน อนุ โลมเจ้าวิชาชีพอิสระเขาไป
 อยู่ในจำพวกการค้าหรือพาณิชย์การค้า
 ทั้ง ๆ ที่โดยสภาพการประกอบวิชาชีพ
 อิสระหาใช้การค้าไม่ หลังการรณาทัน
 ก็ไปบัญญัติใหม่ในหน้า ๗ ว่า วิชาชีพ
 อิสระหมายความว่าอะไร ผู้ประกอบ
 วิชาชีพอิสระหมายความว่าอะไร น
 เป็นข้อยบัญญัติ ท่านเพิ่มเติมใหม่ ชัก
 เส้นใต้ความระเบียบของสภา แล้วไป
 ขบัญญัติในหน้าเดียวกัน ความในมาตรา
 ๗๘ ก็บอกว่า ผู้ประกอบการรวมทั้ง
 ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระก็ได้ไปท่านไปเติม
 ในหน้า ๑๒ มาตรา ๘๐ ทวิ ใน
 ประโยคสุดท้ายของมาตรา ๘๐ ทวิว่า
 และมี ประกอบวิชาชีพอิสระ ให้ได้รับยก
 เว้นการจดทะเบียนตามส่วนนั้น ซึ่งยื่น
 ไปคงที่ท่านอธิบดีกรมสรรพากรในฐานะ
 กรรมการการไต่สวน เมื่อกันว่า พยายาม
 ละลยมลลยไม่ต้องลาหยก ซึ่งข้าพเจ้า
 สักขอยพระคุณยัง ถัดไปในหน้า ๑๕
 ท่านเติมความมาตรา ๘๕ ตรีทั้งมาตรา
 เกี่ยวกับวิชาชีพอิสระ เพื่อเทียบเสีย
 ภาษีเงินงวท ๖ เดือน แทนที่จะยื่น
 รายเดือน เช่นการประกอบกิจการอื่น
 แล้วท่านก็ไปแก้ในหน้า ๑๘ มาตรา
 ๘๘ ทวิวรรคสองสุดท้าย เรืองการ

คำนวณเงินเพิ่มสำหรับผู้ประกอบการวิชาชีพ
 อิสระ และในที่สุดท่านไปแก้ในขบัญญัติ
 ภาษีการค้า ราชการสุดท้ายให้สอดคล้อง
 คล้องกันยิ่งขึ้น กษยที่นิยามที่ท่านให้ไว้
 ตอนต้น เพราะฉะนั้นท่านประธานใน
 การอภิปรายของข้าพเจ้า เห็นจะเว้น
 เสียมิได้ที่จะกล่าวรวมความถึง การที่
 ท่านแก้ไขประมวลรัษฎากรเกี่ยวกับวิชา
 ชีพอิสระในทุก ๆ มาตราและทุก ๆ แห่ง
 ที่ได้กราบเรียนมาแล้ว ข้าพเจ้าขอทำ
 ความเข้าใจว่าในการทูลส่งวนคำแปร
 ญัตติคดีค้านและขอความเห็น จากสภาน
 ขอความวินิจฉัยจากสภานนั้น รวมถึง
 การแก้ทุก ๆ ตอนทกรวมกิจการแก้ไข
 กับวิชาชีพอิสระโดยเราขอตั้งและขอข
 ยนคดีวิชาชีพอิสระออกจากร่างพระราช
 ขบัญญัติทั้งหมด ทั้งที่ความเดิมและ
 ความทกรวมกิจการเดิมมาใหม่ทั้งหมด
 ถ้าข้าพเจ้าจะเป็นการกล่าวด้วยสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ ๒ ท่านที่อภิปรายมาแล้วไป
 ย่างก็เป็นเรื่องที่ดีขออภัย แต่เป็น
 เรื่องทชวยไม่ได้ เพราะวาเรื่องนเกี่ยวกับ
 ชาติหลักการไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องส่วน
 ทวิ ทั้งทวารัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังและโดยเฉพาะ อย่าง ยง ท่าน
 อธิบดีกรมสรรพากร ในฐานะกรม

วิชาการใด ซึ่งของ ตลอดจนไทย ยกคำกล่าว
 ของผู้สื่อข่าวในต่างประเทศ เพื่อชัก
 ชวนให้เราเชื่อว่าการเสียดายแก่ประเทศ
 ชาตินั้นเกินสิ่งที่มีเกยต ของเราไม่เพียง
 ว่าการเสียดาย ให้ประเทศชาตินั้น เป็น
 หน้าที่ของคนทุกคน ไม่ว่าจะประกอบ
 อาชีพอิสระหรือไม่ การที่พวกเราเปลี่ยน
 ญัตติหรือส่งงานการแปรญัตติแต่ยืนยัน
 ความเห็นของเรา เราไม่ยอมขยับข้อ
 หน้าที่ของตน เราถือว่ากล่าวด้วยในนาม
 ของ คน ทุกคน ว่าเรา ไม่โกหกเพื่อส่วน
 ตัว เราถือหลักการเป็นใหญ่ การ
 เสียดายนี้ พวกเราเสีย อยู่ทุกขัย และเสีย
 โทษถูกกลอง เพราะฉะนั้นเราจะไม่
 ใ้ใครเร่ง ว่ารัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 การคลัง หรือท่านอธิบดีกรมสรรพากร
 มาหาว่าเราเห็นแก่ส่วนตัวหรือ แต่
 ขยายจะ ประณี ความเข้าใจ ว่าไม่ใช่ เรื่อง
 ส่วนตัวเป็นเรื่องหลักการ จึงจะกราบ
 เรียนท่านประธานต่อไป คำว่าอาชีพ
 อิสระนั้นหมายความว่าอะไร หมายความว่า
 นิยามไว้ใน หน้า ๗ แห่งร่าง พระราช
 บัญญัติ ตามที่ กรมมาธิการ แก้ไขมานั้น
 เช่น ยืนยัน ยามเพื่อประโยชน์แห่งพระ
 ราชบัญญัติคนเท่านั้น เพราะท่านนิยาม
 ว่า “อาชีพอิสระ หมายความว่า วิชา

ชีพซึ่งได้กระทำ การ เป็น อิสระ ใน สาขา
 วิชากฎหมาย วิศวกรรมสถาปัตยกรรม
 การบัญชี ปรมาณูศิลปกรรมและการ
 ประกอบโรคศิลปะ รวมทั้ง การ ทำ สถา
 พยาบาล แต่ไม่รวมถึงเกษตรกรรม
 น เช่น การ นิยาม เพื่อ ประโยชน์แห่งร่าง
 พระราชบัญญัติ นี้ ว่าเรากล่าวจากใคร
 ย่างเท่านั้น ถ้าพูดถึงว่าการเสียดายมี
 เกยต ท่านให้เกียรติเฉพาะคนเหล่านั้น
 หรือ พวกคุณไม่ม เกยตหรือ เรา
 ขอสมมติว่าท่าน ทำประโยชน์ยิ่งใหญ่แก่
 ประเทศชาติ แต่หาข้อแก้ตัวจนมิว่า
 ไปเกยตคนแล้วท่านกล่าวคนจะประกอบ
 อาชีพอื่นอยู่กรรมง ก็ถ้าอย่างนั้นแล้ว
 ทำไมไม่กล่าวแพทย์ ประกอบอาชีพอื่น
 ย่างแล้ว เราจึงเห็นว่าท่านพูด
 ว่าท่าน มีเกียรติแล้ว ก็เป็น คำกล่าว ของ
 คนคนหนึ่ง เขาเห็นว่าเขาเสียดายใน
 ภูมิไทย เขาถือว่าคนมาเช่นนั้น แต่
 เขาละความยืนยันการมีเกียรติก็ตามที่เดชะ
 วิชาชีพ อิสระ นั้น ความหมายที่แท้จริง
 ท่านประธาน ก็หมายความว่าคนที่ใช้
 วิชาในการหาเงิน ข้าราชการใช้วิชาใน
 การ หาเงิน ท่านที่เขียน ข้าราชการ เช่น ผู้
 พิพากษาใช้วิชากฎหมาย ท่านที่เป็น
 แพทย์ประจำโรงพยาบาล ผู้อำนวยการ

กรทั้งหมท และกัเปลี่ยนไม่เร็วกว่าภาษ
การคำทหรือ สำหรับวิชาชีพอิสระ และ
จะเรียกว่าภาษวรายรบ ภาษกรอสี อนุคม
ภาษเทอน โอเวอร์ ภาษวิชาชีพอิสระ
อะไรก็ตาม ท่านจะเปลี่ยนใหในเร็ว ๆ น
เอง ชาวเราอยากจะทำกรวรายเรียนท่าน
ประธานวากไมเอวาระเปลี่ยนเร็ว ๆ น เรา
รอคทนอย ไปแกใหม่ถูกคองไมคทรอ
ไหววิชาชีพอิสระ เสียถาย วิชาชีพอิสระ
หรืออะไรก็ตาม ทำไมเราจะต้องมาทำ
ผูกเคียวน มาทำสิ่งทณความจริงเวลา
น จึงขอความเห็นอกเห็นใจและความ
เห็นในหลักการจากทีประชุม ขอยา
อัครงทนง ไมใช่ประโยชน์ส่วนตัว
โดยเค็ดชาก แต่เพอหลักการ

นายสุนทร หงสลดตารมภ
(ประธานกรรมมาธิการ) : กระผมขอช
แจงเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย ในประเด็นบาง
ประเด็นก็ได้อธิบายและ ทางกรรมมาธิ
การก็ได้อธิบายไปแล้ว กระผมอยาก
จะเรียนยืนยันและย้ำอีกครั้งหนึ่ง ว่าสำห
วทุกท่าน สมาชิกสม เกษรท ทัคโลกลาว เช่น
คนสัททายน กระผมยืนยันไครอยเป็ช
เช่นตทเคียวววาเป็น ทนาย ความ ควบอยาง
และผมเชื่เพลชเกิน ว่าไคเสีย สละภาย
ครบถ้วนเป็นอยางยง และถาผู้ทมิชวชพ

อย่างเมยวกันกับท่าน สมาชิกไคกระทำ
ถึงแม้ว่าจะไม่ครบถ้วนตามทท่าน สมา
ชิกซึ่งเป็นทวยวงักตาม วรูกังจะไค
รายไคมาถุกวาม ไมใช่ช้อย สำหรัยถ
รววากนไคยสรุปแล้ว กระผมจำควม
ไคว่าในหลักการนั้นกัไมมีอะไรจะขัดกัน
มากนัก ในหลักการก็หาความวาก
เสียสละเพอให้ รุมรายไคเพิ่มขึ้น ทง
ฝ่ายหมอกคาม หรือฝ่ายทนายความ
หรืออชพอนชง ไมมีผู้แทนมากลาวในท
นคคาม เพราะฉะนั้นในเรืองวักวจะ
เสียถายเพมหรือไมนนักไม ใช่เขยอยู่ท
เขนแต่เพียง วาวิชากรท เราไคเขยนยงม
ความเห็นแตกต่างกันอยาง ชงกระผม
เองกัไคกรวรายเรียนแล้ววักวอยาในต่าง
ประเทศกัมมาก ตามสัดคกชอกแล้ว
และ ความจริง ผมเอง ไค เขย มา
หลายหนแล้วในทณและในทต่าง ๆ ว่า
ตามชกคเราคอง อาศัยผ เชียววักว เป็น
หลัก กระผมกวาเวอนยานะศัย เป็น
หลัก แต่วักวกระผมกรวรายเรียนทวความ
จริงไคว่าทางกานกระทรวงการคลัง หลัก
ในการทจะแกใช้ภายหรือ ในหลักการเก
ไคกัหมยอะไรเลยวักวภายอะไรของ
เราคตาม ทางกระทรวงการคลังและทาง
กรรมมาธิการเราไม ไคยกลอชอเดอนเน

ของผู้เชี่ยวชาญเสมอไป ก่อนที่จะดำเนินการประชุมใดนั้นเราได้อาสาภาพการณของบ้านเมืองเราเข้าไปเทียบเสมอ อันนี้กระผมยืนยันได้ เพราะฉะนั้น แม้แต่ในกฎหมายที่เราจะแก้ต่อไป ซึ่งเรากำลังจะ เหมาระ กับ สถาปนการณของบ้านเรา ผักขึ้นนั้น ท่านก็จะเห็นได้ว่าจะมีมาตรการบางอย่างซึ่งความจริง พวกนักวิชาการ หรือ พวกผู้เชี่ยวชาญ ที่มาจากต่างประเทศที่เรารู้แล้วก็ไม่รู้สถาปนการณของบ้านเมืองเรา จะรู้สึกแปลกทีเดียวว่า เอ กฎหมายอย่างแบบนี้หรือหลักการประเภทนี้ไม่ค่อยจะถูก หลุดจากหรือถูกหลักเกณฑ์อะไรตามปกติทั่วไป แต่ว่าความจริงเราก็มืดผลอย่างทกระผมได้เคยกราบเรียน มาแล้วในภายของเราว่า ไปนเราหาได้ฟังความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยไม่ใช่ วิจาจรณญาณไทยเอาสภาพและมาตรฐาน ความรู้และการศึกษาของ ประชาชน ของ เรา เข้าไปเทียบเลย หากได้ตรงกันข้าม กระผมเองเป็นคนถกถ่วงว่าผมก็จะเอาสถาปนการณเข้าไปเปรียบเทียบ เอาไปเป็นหลักเกณฑ์มากเกินไปด้วยซ้ำ เพราะในการวินิจฉัยของเรา ประกอบขึ้นด้วยผู้เชี่ยวชาญในทางหลวงวิชาทาง เศรษฐ

ศาสตร์ทั้งหลายท่าน และในทางการปกครอง และกระผมเองเป็นคนตรง ๆ กลาง ๆ จะเห็นนักวิชาการที่ไม่เชิงจะเข้หนักปกครองก็ไม่ใช้ แต่ผมได้พยายามอธิบายและไกลเกลย เสมอว่าในแต่ละบ้านเราสถาปนการณเป็นอย่างไรเอาเพียงเท่านี้แล้วก็แล้ว จะไปเอาอย่างประเทศอื่น ๆ ที่เขาเจริญแล้วก็เทียบไม่ได้ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงครับ และกระผมกราบเรียนได้ ภายของเราว่าประเทศที่เราว่าเวลานเรากินเป็นส่วนรวม ก็รู้สึกว่าเข้เรื่องที่น่าพอใจออกพอใจกัน แต่ความเข้เรื่องจากทางอุตสาหกรรมประเทศแล้วท่าน จะใคร่ สัก เทน ที่ เกี่ยว ครับว่าประเทศไทย สถาปนการณอย่างนม ประชากรประมาณ ๒๕ ล้านคนครั้ง แล้วมีอาชีพประเภทต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวกับมาด้วยเท่าใด เพื่อกำหนดอย่างประเทศท่านจะรู้สึกตกใจ เทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้วเราเกี่ยวกับประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเองของรายได้ของทวีปประเทศของประชาชาติ ๑๐ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ เท่านั้นเอง ในประเทศที่เรารู้แล้วเกี่ยวกับ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็มีประเทศที่ใกล้เคียงกับเราอย่าง พลบับนัส มลายูอย่างนั้นเกี่ยวกับ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์

นครชัยเขตจริงเป็นแน่เช่นตัวเลขเพราะ
 ฉะนั้น ผม ก็เลยคิดว่า ผม จะ มั่นใจ
 เช่นดังอุทกภัยไม่ได้ เพราะกระผมก็
 ได้กราบเรียนมาแล้ว ว่าเป็นการแก้ไขข้อ
 คราวในขณะนี้เพื่อประโยชน์ของจังหวัด
 มาดวยแล้ว ก็เช่นจุดเริ่มต้น ของจำวั
 หนักใจ เมื่อถึงคราวที่ เราจะแก้ไขให้
 ผลิตการ ผม ในฐานะที่ประธานกรร
 มาธิการ ของคณะ กรรมการ สังคายนา
 ประมวลฎีกาการ ก็ได้รับรอง อย่าง
 เต็มที่ก็เลยว่าจะพยายามศึกษา ค้นคว้า
 และหาทางที่จะให้การ เสียหาย อากาศไม่
 ไร้เฉพาะวิชาชีวพิศสวะอื่น ๆ ควบ ให้สะดวก
 และเป็นประโยชน์แก่รัฐ และสะดวก แก่
 ผู้เสียสละอย่างเต็มทุกเที่ยว เพราะ
 ฉะนั้นสำหรับใน ระยะทาง กรมวิชาการ
 เองก็ประกอบ ขึ้น ด้วย เป็น ผู้ ฎีกาหมาย
 หลายท่าน ท่านปลัดกระทรวงการ คลังก็
 เป็นนักฎีกาหมาย ท่านเลขาธิการคณะ
 รัฐมนตรีก็เข็นนักฎีกาหมาย ท่านเจ้ากรม
 พระธรรมนูญก็เป็นนักฎีกาหมาย ก็มันนัก
 ฎีกาหมายคง ๓-๔ ท่าน ท่านก็บอก
 ว่ามีข้อเกี่ยวที่เราจะทาคิดของอันแหละ การ
 ที่เราจะไปยกเอาวิชาชีวพิศสวะ ซึ่งโจมตี
 เองและไป กรมวิชาการ เองทั้งคณะ เป็น

ส่วนรวมก็อยากยกวิชาชีวพิศสวะ ออก
 ไปเสียเป็นต่างหากจากคำว่าการศึกษา แต่
 ก็มาจนข้อนุญาตอยู่เท่า ถ้าท่านนั้นแล้วก็
 จะไปขัดหลักการที่ทรงรัฐบาลได้เสนอไว้
 ว่าขอเปลี่ยน พิจารณาหลักการ เกี่ยวกับ
 ภายการศึกษา ถ้าเราจะไปยกใหม่ให้
 หมวดที่หนึ่งต่างหากไม่เกี่ยวกับภาาการ
 ศึกษาก็เป็นการนอกเหนือหลักการซึ่งทาง
 ศึกษารัฐธรรมนูญในฐานะที่บัญญัติ
 ใต้ฉบับนี้ไป เพราะฉะนั้นในระยะ
 กระผมจึงคิดว่าถึงแม้เราจะมีความ เห็น
 ชัดแยกกันอยู่บ้าง ในทางวิชาการ แต่ก็
 เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม กระผมก็
 คิดว่าทางท่านสมาชิกทั้งหลาย คงจะได้
 พิจารณาเรื่องนี้ด้วย

นายวชิร วรรณวิเศษ : กระผม

ต้องขออภัยที่กระผมจำขึ้น ต้องมากแล้ว
 ผมเติมอีกเล็กน้อยในฐานะของกระผม
 ภาาการคำของฝ่ายกรอชพิศสวะ ใน
 ในฐานะที่กระผมเป็นเลขาธิการ ในมหาวิทยาลัย
 สอนแพทย์ศาสตร์ และได้ทำการพรวสอน
 นักเรียนแพทย์มาเป็นเวลา ๑๗ ปีเต็ม
 หลักการที่ สาคัญที่สุดใน การ สอน พวก
 แพทย์ก็คือ วิชาแพทย์ แต่เราสอน

ชินาถาของคณมนไม่ได แต่เวลาเรา
 ตองเสียดขานการค้ำ ทำใ้พวกเขาณ
 ความรู้สึกนอยใจนทหงว เอะเราเระ
 ไปค้ำชานกขคนทเ่มเระไรเลยทวอทวอ
 ว่าที่ ๓ ที่ ๔ เราจะไปค้ำชานทำอะไร
 กัน กระผมพดถึงในแง่หลักการเระผม
 เห็น ไรรัฐบาลเขนอยางงทำเขนระคอง
 ทวากยเพมเขน และโดยเฉพะทาน
 รัฐมนค่วคิลนและทานอชยก็ ผมไ้พง
 นำไ้ไรจริงของ กาน ทไ้กลว เมอณ
 ผมก่วลค้ชานชงเหลอเกนและค้ทวาทาน
 ก็ค้งมค้ความ ึงใจ ทะ กอจว ปราน คอ
 พวกเขาทอไป แต่ว้จริงเขนความมณใจ
 อยางแพทริงว่าความรู้สึกของพวกเขานน
 ดวว่าใ้พวกเขาเขนการค้ำแลวเขนเคยว
 กยวชาน ู เช่นทนายความ นักคิลปะ
 อย ูทเราทงชานวชชานองเรา ก็ไม่เจง
 ขาย จะไปชานก้ไม่ไ้ เพราะเราคอง
 ทาเพอจกเเและทงเพอความมณชยธรรม
 แต่สิ่งทวชานวเขนการค้ำ แพทททง
 หมกทวชานวเขนการค้ำ นักเรียนแพทช
 ทวชานวเขนการค้ำ กระผม วค้คชธรรม
 และจวชานอง แพทช จะเสอ มลง ทง ู
 ทวชค้งมณจเรม เอน เอยง ไปใน ทง

เสอมีอยู่แล้ว กระผมจงชองจวอนและ
 ชองจวองว่า อยางไรก็ตาม เรวเขนค้
 เสียดขานทกชานทงเขนภายราย ไ้ แต่ชอ
 อยางเคยววอชวใ้เขาภายการค้ำเขนมา
 เกยวชอง เพราะมณผลค้ทงในกจวอชม
 นกเรียนแพทช ในมหาวทยาลช ผลค้ทง
 ในการชอนแพทช ชงทกประเทศในโลก
 เขาก้ชอนกันอยางน วาการประคอกโรค
 คิลปะนนี้ไม่ใ้การค้ำ แต่เขนการใ้
 วชานทงคิลปะ

ประธานสภาารัฐธรรมณญะ
 ชนคณาอภิวายก้ไ้เขนไปโดยพอสม-
 ควแล้ว ทานทงหลายจวจวชยไ้ควว
 สมควจะเขนประควโรค เพราะฉะนั้น
 ผมจงชอมค้ทอชประช้มว ทานผู้ไ้เห็น
 ว่าสมควใ้เขนไปค้ตามทค้จวจวมาร-
 การนเกใ้ ใ้ประคกมชชน

มีสมาชิกกยกมอ ๑๓ คน
 ประธานสภาารัฐธรรมณญะ
 ทานผู้ไ้เห็นวาควระ เกใ้ช ตาม ผู้ไ้
 สงวนญค้เกนช ใ้ประคกมชชน

(มีสมาชิกกยกมอ ๘๔ คน)
 ประธานสภาารัฐธรรมณญะ
 เพราะฉะนั้น ไ้เขนไปค้ตามทค้ชประ
 ญค้ไ้

พันเอก จิตตกวี เกษะโกมล:

ในข้อความทางคณะกรรมการไต่ถามเพิ่มเติมขึ้นมาในบทนิยาม คำว่า "ภัตาคาร" กระผมไม่เข้าใจในความข้อเท็จจริงเรื่องถกถาม ประธานไทย หน้า ๖ นั้นมาจากข้างล่างบรรทัดที่ ๕: นิยามศัพท์ คำว่า "ภัตาคาร" หมายความว่า กิจการจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใด ๆ ในหรือจากสถานใดซึ่งจัดไว้ให้ประชาชนเข้าไปบริโภคได้ กระผมไม่คัดค้านผู้ถาม เคยคุ้นแต่คำว่าในหรือนอกสถานที่

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: เกี่ยวก่อน เขาไว้พอขวาระที่ ๓ คุณระบุคดี ขณะพักไม่ได้ เพราะทำไมได้แปรญัตติเอาไว้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รองเลขาธิการ วิชาการแทนเลขาธิการสภาฯ): มาตรา ๑๐ ไม่มีผลแปรญัตติ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีผลแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ: คุณถามได้ ขอโทษเพราะอยู่ในทศวรรษปฏิวัติไต่ถามเพิ่มเติม คุณถามได้

พันเอก จิตตกวี เกษะโกมล:

กระผมเข้าใจในยามศัพท์คำว่า "ภัตาคาร" หน้า ๖ บรรทัดที่ ๕ จากถกถามตรงใจความว่า "ใน" หรือ "จาก" อันไม่เข้าใจความหมาย ถ้าหากว่าเช่นคำว่า "ใน" หรือ "นอก" ผู้ที่ว่าจะคุ้นหูกว่า ขอเรียนท่านครับ

นายหิรัญ สุตะบุตร (กรรมการวิชาการ): กระผมขอเสนอที่ใส่คำว่า "ใน" หรือ "จาก" นั้น "ใน" หมายความว่าไปรับประทานในร้านที่จัดไว้ให้บริโภค ส่วน "จาก" นั้น หมายความว่าเอาอาหารจากสถานที่นั้นไปรับประทานข้างนอกร้านหรือพาให้จัดไปรับประทานนอกสถานที่ เพราะฉะนั้น จึงใช้คำว่า "จาก"

นายมนูญ บริสุทธิ์ (กรรมการวิชาการ): เมื่อสถานสงฆ์ให้คดีคำว่า "วิชาชีพสงฆ์" ออกแล้วขอให้เขย่งเขาใจว่าในร่างข้อๆ ไปอีกทุกแห่ง ขอความเมตตาช่วยพิจารณาข้อสงฆ์ในมาตราข้างๆ ทั้งหมดคนที่ทุกแห่ง เพื่อให้เหมือนกัน

LIRT

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ครบ ข้อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการ
สภา ฯ): มาตรา ๑๑ ไม่มีผู้แปรญติ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑. ไม่มีผู้แปร
ญติ ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๑๒ ไม่มีผู้
แปรญติ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มี
ผู้แปรญติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔
ผู้แปรญติ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔
ทวิกรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๔
ตรี กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา
๑๕ ไม่มีผู้แปรญติ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖ ไม่มีผู้แปรญติ ไม่มีการ
แก้ไข

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ขการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ก่อน
ไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ซึ่ง

๗๑๑
ข้าพเจ้าขอสมัครใจที่จะ
สมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ เป็นกฎหมายต่อไปหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นควรวางประกาศใช้เป็นกฎ-
หมายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เห็นว่าให้ประกาศใช้ร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายให้
ข้อไประเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระ
ราชบัญญัติการเค้นฮากาศ (ลกยท..)
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๗๘๐/๒๕๐๔

สภาาร่างรัฐธรรมนูญ

๑๘ สิงหาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ซึ่งทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่..) พ.ศ. พร้อม

คำขอขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมขอคณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามบทประมุขสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะ เป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติ ได้
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ) และมติประชุมได้ลงมติให้กรรมาธิการวิสามัญคณะที่
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย (ฉบับที่..) พ.ศ.
พิจารณาข้างประกอบด้วย

- ๑. นายสุนทร ทงสัลการมณี
- ๒. นายบุญมา วงศ์สุวรรณ
- ๓. นายมนูญ ขวัญทิพย์
- ๔. นายเตียง ศิริสุขวงศ์
- ๕. นายสิริ ปภาสิต
- ๖. นายเสริม วินิจฉัยกุล
- ๗. พลโท ไชว ทวงมณี
- ๘. พระยาอรรณการยงพณสิทธิ์
- ๙. พลโท ชัมพร รินตกานนท์
- ๑๐. นายอุทัย สันติสาร
- ๑๑. นายทิวัญ สุทธิบุตร

เป็นประธานกรรมาธิการ

บันทึก คณะกรรมาธิการไต่พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เสร็จแล้ว
กราบทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อโปรดเกล้าฯ ไปรทมนำเสนอที่ประชุมสภาฯ ร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความยินดีอย่าง
(ลงชื่อ) สุนทร หงส์ดารมภ์
(นายสุนทร หงส์ดารมภ์)
ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่...)

พ.ศ.

ตามที่ประชุมสภาฯ รัฐธรรมนูญ ในฐานะ เป็นรัฐสภาทำหน้าที่บัญญัติ
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่...) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเสนอ) และที่ประชุมได้ลงมติให้กรรมาธิการวิสามัญคณะ
พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ.
พิจารณาณ บันทึกไว้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาทิ้งต่อไปน

๑. ผลที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้แจ้งแก่แก่น คือ นาวาอากาศโท สนั่น
สังขรินทร์
 ๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เปลี่ยนแปลง
 ๓. ปรากฏผลของการพิจารณาทิ้งต่อไปน
ขอรับพระราชบัญญัติ
- คำปรารภ
มาตรา ๑
มาตรา ๒

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔

”

มาตรา ๕

”

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกย
๗๕ ๕๕ ๕๕
ขนตกนทวยแลว.

(ลงชื่อ) **หิรัญ สุตะบุตร**

(นายหิรัญ สุตะบุตร)

เลขานการ

ร่าง

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เห็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินอากาศ
(ฉบับที่...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๖ ทวิ และมาตรา ๖๐ ทวิกับมาตรา ๖๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ตามลำดับ

“หมวด ๖ ทวิ

มาตรา ๖๐ ทวิ ผู้โดยสารอากาศยานซึ่งใช้ (ท่าอากาศยาน) สนามบิน เป็นท่าโดยสภารอกราก (ท่าอากาศยาน) สนามบิน ให้เสียค่าธรรมเนียมการใช้ (ท่าอากาศยาน) สนามบิน ตามอัตราซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้

ผู้โดยสารอากาศยานต่อไปนี้ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมดังกล่าวไว้ในวรรคก่อนคือ

- (ก) เด็กอายุไม่เกิน ๒ ปี
- (ข) ผู้โดยสารอากาศยานของประเทศไทยหรือรัฐต่างประเทศ
- (ค) ผู้โดยสารซึ่งได้มีระบียบก่อนไว้โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐ ทวิ วิถีพิเศษและชำระค่าธรรมเนียม (ผู้โดยสาร) ตามความในมาตรา ก่อน ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๔๑ ทวิ ผู้โดยสารไม่ชำระค่าธรรมเนียมดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๐ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ข) ๑๐. ท้ายอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“๑๐. ค่าธรรมเนียมการใช้ (ท่าอากาศยาน) สนามบิน ของผู้โดยสารออกจาก (ท่าอากาศยาน) สนามบิน ครั้งละ ๕๐ บาท”

LIRT

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ:
ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำ
(คณะกรรมการเข้าประจำ)

ประธานสภาารัฐธรรมนูญ:
ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการ วุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการเดิน
อากาศ (ฉบับที่...) พ.ศ.... ซึ่งร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำ
ปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ มีการแก้ไข

หลวงประกอบนิติสาร : ขาพเจ้า
ขอคำอธิบาย จาก กรรมการ ทนอ่ยว่า
การแก้ไข ทาอากาศยาน” เป็น “ส่นาม
บิน” เพราะเหตุอะไร “ทาอากาศยาน”
นขาพเจ้าคิดว่าคงเป็นส่นามบินซึ่งมี
หน้าทปฎิบัติการ ซึ่งส่นามบินอาจะอยู่
ในข่าในตงก็ไ้ แต่เหตุผลยังอ่านไม่
ชอกว่าถ้เป็น “ส่นามบิน” ในข่าในตง
จะไปเสียค่าธรรมเนียมกันอย่างไร

พลโท ไสว ดวงมณี (กรร-
มาธิการ) : ตามทศคณะกรรมการไ้แก้ไข

คำว่า “ทาอากาศยาน” เป็น “ส่นาม
บิน” ทุกแห่งนั้น ทั้งน คำว่า “ทา
อากาศยาน” กับ “ส่นามบิน” อาจะมี

ความหมายแตกต่างกัน คำว่า “ส่นาม
บิน” นนค่านยามไว้ในพระราชบัญญัติ
เดินอากาศ ซึ่งหมายถึง เช่นทาทุใจใน
การครองบินขึ้นลงและรวมถึงสถานีทท

ไซ้นนด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าร่าง
พระราชบัญญัติฉบับน มาใช้คำว่า “ทา

อากาศยาน” แล้วความหมายในพระ-
ราชบัญญัติฉบับนจะเกี่ยวกันนการจะมีความ
หมายแตกต่างกัน ฉะนั้นกรรมาธิการ

แก้คำว่า “ทาอากาศยาน” เป็น “ส่นาม
บิน” นนคเพื่อใหตรงกัข้วแม่บทใหญ่
ใช้ขู่ในขณะน จะไ้มีความหมายอย่าง

เกี่ยวกัน และมีความหมายกว้างขวาง
กว่าคำว่า “ทาอากาศยาน” ทั้งนคเพื่อ
ใหสอดคล้องและถูกต้องกัข้วแม่บทใหญ่

หรือตามพระราชบัญญัติเดินอากาศ ฉบับ
ย ๒๔๘๗ นั้นเอง ไม่ไ้มีความหมาย
แตกต่างกัน เพื่อใหม่ความหมายข้น

เกี่ยวกัน เพราะฉะนั้นก้เช่นนคเพื่อ
ใหถูกต้องและสอดคล้องกัข้วพระราช-
บัญญัติฉบับนเป็นแม่บทใหญ่

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการ
สภาฯ) : มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาฯร่างรัฐธรรมนูญ:
รายการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว คือไป
พิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอคัดข้อ
ที่ประชุมว่า สมควรประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับเป็นกฎหมายต่อไป
ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะ
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)
ประธานสภาฯร่างรัฐธรรมนูญ
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาฯร่างรัฐธรรมนูญ:
ไม่มี เช่นอนว่ามติที่ประชุมมติโปรดเกล้า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับเป็นกฎหมายได้
คือไป

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราช-
บัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔
พ.ศ.... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๗๕๘/๒๕๐๔

สภาฯร่างรัฐธรรมนูญ

๑๘ สิงหาคม ๒๕๐๔

เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๐๔ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาฯร่างรัฐธรรมนูญ

ซึ่งส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ. พร้อมควมขออนุมัติการประชุมของ
คณะกรรมการสภาฯ ๑ ชุด

LIRT

คามททประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติใ
ลงมติรับหลักการ แห่งร่าง พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปี
ประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ. (คดีรัฐธรรมนูญเป็นต้น) และตั้งกรรมา
ธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. พลโท เจียม ญาโณทัย
- ๒. นายบุญชนะ อติถาวร
- ๓. นายบุญธรรม ทองไข่มุกต์
- ๔. นายบุญมา วงศ์สวรรค์
- ๕. นายเล่ง ศรีสวัสดิ์
- ๖. พันเอก หลวงวิจิตรวาทการ
- ๗. นายศิริ ปกาสิต
- ๘. นายสุนทร หงส์ตติารมภ์
- ๙. นายเสริม วันฉายกุล

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และ นาย
บุญธรรม ทองไข่มุกต์ เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

ยักัน คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อโปรดให้นำเสนอที่ประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาต่อไป.

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สุนทร หงส์ตติารมภ์
(นายสุนทร หงส์ตติารมภ์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

LIRT

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี

งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ.

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในรัฐสภาไทยได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาขึ้นก่อนได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาทั้งข้อไปน

- ๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายสุนทร หงส์ลดศารมภ์ เป็นประธานกรรมาธิการ และ นายบุญธรรม ทองไข่มุกด์ เป็นเลขานุการกรรมาธิการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้แจ้งแทนคือ นายสิริ ปากาสัก
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่สมบูรณ์
- ๔. ปรากฏผลของการพิจารณาทั้งข้อไปน

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"
มาตรา ๑	"
มาตรา ๒	"
มาตรา ๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	"
มาตรา ๗	"

๓๘๐

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

”

มาตรา ๑๐

”

๕. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่โครงการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกัน
บนทักันด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) บุญธรรม ทองไข่มุกต์
(นายบุญธรรม ทองไข่มุกต์)
เลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เห็นว่าการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๔

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ.”

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติฯ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓-ง งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้ตั้งไว้ในอัตรวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๕๗, ๓๓๘,๐๐๐ บาท จำนวนนี้เป็นรายการจ่ายตามระเบียบไว้ต่อไปในพระราชบัญญัติฯ

มาตรา ๔ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย ในความควบคุมของ กระทรวง การคลังและสำนักงานงบประมาณเป็นจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ให้สำนักงานงบประมาณอำนาจจัดสรรเงินดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๕ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในกระทรวงกลาโหมเป็นจำนวน ๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนดังนี้

(๑) รายจ่ายประจำ ๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๖ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในกระทรวงมหาดไทยเป็นจำนวน ๑๔,๖๒๐,๐๐๐ บาท จำนวนดังนี้

ก. กรมตำรวจ	รวม	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ค.๖
งบประจำ		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ข. กรมประชาสงเคราะห์	รวม	๒,๔๑๐,๐๐๐ บาท	ค.๖
ค่าใช้จ่าย		๖,๒๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๑๓๓,๐๐๐ บาท	
ค่าครุภัณฑ์		๑๐,๘๐๐ บาท	
ค่าทอนและสิ่งก่อสร้าง		๒,๒๘๐,๐๐๐ บาท	
ค. กรมโยธาเทศบาล	รวม	๘,๗๑๐,๐๐๐ บาท	ค.๖
ค่าทอนและสิ่งก่อสร้าง		๘,๗๑๐,๐๐๐ บาท	

ง. กรมราชทัณฑ์	รวม	๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	คช
ค่าวัสดุ		๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๗ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในกระทรวงศึกษาธิการเป็นจำนวน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนดังนี้

ก. กรมพลศึกษา	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คช
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

ข. กรมศิลปากร	รวม	๒๐๐,๐๐๐ บาท	คช
ค่าตอบแทนอื่น		๘๕,๐๐๐ บาท	
ค่าใช้สอย		๘๒,๕๐๐ บาท	
ค่าวัสดุ		๓๒,๕๐๐ บาท	

มาตรา ๘ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในกระทรวงสาธารณสุขเป็นจำนวน ๔๑๘,๐๐๐ บาท จำนวนดังนี้

ก. กรมอนามัย	รวม	๔๑๘,๐๐๐ บาท	คช
ค่าวัสดุ		๔๑๘,๐๐๐ บาท	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง		๒๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๙ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะแก้ไขหรือตามที่ระเบียบการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติฯ

ประธานสภาข้าราชการ
ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาข้าราชการ
คณะกรรมการมีอะไรจะแสดงเพิ่มเติมหรือไม่

นายสุนทร หงส์ลดารมภ์
(ประธานกรรมการ): คณะกรรมการไม่มีอะไรจะแสดงเพิ่มเติม

ประธานสภาข้าราชการ
ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รอง
เลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการ
สภา): ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ. ซึ่งร่าง

พระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำ
ปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการ
แก้ไข

เลิกประชุมเวลา

แก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่
มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาข้าราชการ
ขอการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ค่อย
ไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ข่าพเจ้าขอมติ
คือที่ประชุมว่า สมควรจะประกาศใช้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นกฎหมาย
ต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไปหรือไม่
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาข้าราชการ
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาข้าราชการ
ไม่มี เห็นว่าสมควรประชุมให้
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
กฎหมายต่อไป

สำหรับการประชุมวันนี้ทั้งหมด
ระเบียบวาระแล้ว ข่าพเจ้าขอเลิกประชุม

๑๑.๑๐ นาฬิกา.

๑๘๔

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

อนุญาต บริสุทธิ์	โดมเนลา ลีพลากร	ผู้ตรวจรายงาน
พล.ท. กฤษ ปุณณกันต์	อคม พลอยสังวาลย์	”
เจริญ ชัยทโร	สุพงค์ ศิริพันธุ์เกียรติ	”
พล.ร.ท. ศวี ทาววาท	ธนู บุณยรงค์	”
พ.อ. ร. ธนุโชติ	จาวรงค์ ใจอ่อนน้อม	”
มาลัย ชูพินิจ	สินธุ์ชัย ชัยสถิตย์	”
น.อ. ช. สุวรรณพุกษ์	สมชาย ยี่ทมนะสุคนธ์	”
น.อ. มานะ สังขวิจิตร		

ตรวจแล้ว วันที่ ๔/ก.ค./๒๕๐๔

สุจินต์ จิตรสถิต
หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม
ประหยัด แดงอินทวัฒน์
หัวหน้ากองการประชุม
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการ วิทยาการแทน
เลขาธิการสถาบันแทนราษฎร

พล.อ. ส. สุทธิสารธนกร
ประธานสภาอำนวยการรัฐมนตรี

